

การศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเตย์ ตามมาตรฐาน
โอมสเตย์ไทย กรณีศึกษา อำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชธศิลป์

โดย
นางสาวสุดาวัลย์ จิรวัฒนาภิคติ

การกันกวนอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552
ดิษฐ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอนสเตย์ ตามมาตรฐาน
โอนสเตย์ไทย กรณีศึกษา อำเภอทางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

โดย

นางสาวสุดาลัย จิรัพนากิตติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชธีศึกษา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคิตปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552
ฉบับที่ 1
จัดทำโดย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**A STUDY ON OPERATION PROCESS OF HOME STAY SERVICE MANAGEMENT WITH
THAI HOME STAY STANDARD : AMPHOE BANG KHONTHI, SAMUT SONGKRAM**

By

Sudawan Jirawattanakitti

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF ARTS

Program of Public and Private Management

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโขมสเตย์ ตามมาตรฐานโขมสเตย์ไทย กรณีศึกษา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ” เสนอโดย นางสาวสุดาวัลย์ จิรวัฒนากิตติ เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

(.....)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีชัย ชินะตั้งกุร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่...27...เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๓

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

อาจารย์ ดร.สวรรยา ชื่อเลื่อม

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

Dr. Suthep Prayul ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเงิน ชื่อภักดี)

10 / พฤษภาคม / 2563

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญญา)

10 / พฤษภาคม / 2563

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สวรรยา ชื่อเลื่อม)

10 / พฤษภาคม / 2563

51601345 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการออกกฎหมาย

คำสำคัญ : โอมสเดย์/ กระบวนการดำเนินการ/ อำเภอบางกอกน้ำ

สุคาวลัย จิรวัฒนาภิคติ : การศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์ ตามมาตรฐานโอมสเดย์ไทย กรณีศึกษา อำเภอบางกอกน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม. อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : อ.ดร.สวรรยา ชื่อเล่น. 82 หน้า.

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์ ในพื้นที่อำเภอบางกอกน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม 2. ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์ เก็บข้อมูลโดยศึกษาเอกสารสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการโอมสเดย์ ในประเด็นรูปแบบการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์ 10 ด้าน คือ ที่พัก อาหาร ความปลอดภัย อัชญาศัย ไม้ครีของเจ้าของบ้านและสมาชิก รายการนำเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การสร้างมูลค่าและคุณค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริหารของกลุ่มโอมสเดย์และการประชาสัมพันธ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์ จำนวน 10 ด้าน เช่นเดียวกัน ข้อเสนอแนะและความต้องการข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์นำมายกระดับสู่แนวทางใหม่ๆ สำหรับการจัดบริการที่พัสดุแบบโอมสเดย์

ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานของโอมสเดย์นี้จะเป็นการจัดการภายในครัวเรือนไม่เข้ารวมกลุ่มและขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชน การประกอบการมีปัญหาในเรื่องของการคุ้มครองสิ่งของความสะอาด ทั้งในครัวเรือน อุปกรณ์ประกอบอาหาร รวมทั้งห้องน้ำและห้องส้วมนอกจากนั้นยังมีปัญหาในเรื่องของแสงสว่างในบริเวณที่พักที่ยังมีน้อยเกินไป การประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอและป้ายบอกทางมีน้อย แต่สิ่งที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลับมาพักได้นั้นคือ อัชญาศัย ไม้ครีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

ซึ่งสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจกับอัชญาศัย ไม้ครีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน รวมทั้งวัฒนธรรมท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการออกกฎหมาย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....กานต์ลักษณ์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระดร.

51601345 : MAJOR : PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEY WORDS : HOME STAY / OPERATION PROCESS / BANG KHONTHI

SUDAWAN JIRAWATTANAKITTI : A STUDY ON OPERATION PROCESS OF HOME STAY SERVICE MANAGEMENT WITH THAI HOME STAY STANDARD : AMPHOE BANG KHONTHI, SAMUT SONGKRAM. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : SAWANYA SUELUEAM, Ph.D. 82 pp.

The objective of this research were to 1. study home stay lodge management within Amphoe Bang khonthi, Samut songkram, 2. study tourist's satisfaction and tourist's need in terms of home stay lodge management. The collection of data was made by studied on the documents, in depth interviewed with home stay entrepreneurs on the issues of home stay services management approaches in 10 aspects namely: Accommodation, foods, security, friendly disposition of the hosts and host's members, touring program, environmental and natural resources, culture, creating the value and the value of local community's products, home stay services management, and public relation. The questionnaire was to collect tourist's satisfaction on home stay services management on 10 aspects as well. Qualitative data from interviewing was analyzed for the contents and to summarize of each issue. The quantitative data from the questionnaire's forms was analyzed for the percentage statistically by means of standard deviation and the averaged value.

The results of the research found that the operation of home stay will be a household management, did not aggregate in groups and did not have participation from community. The entrepreneurial operation faced the problems of taking care and the maintenance of lights in the area of home stay which was still inadequate. The public relation was not enough and the road sign had a few. However, the attractive to bring the tourists back for staying in this home stay was friendly disposition of the host and the host's members in the household.

This was in compliance with tourist's satisfaction in friendly disposition of the host and the host's members in the household, including local culture, environmental and natural resources.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ของขอนพระคุณความกรุณาและความช่วยเหลือ
อย่างดีเยี่งจากอาจารย์ ดร.สวรรยา ชื่อเลื่อม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ชี้แจงกรุณาให้ความรู้
คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์ อาจารย์ ดร.
ธนินรัฐ รันตพงศ์กิจญ์โภุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเงิน ชื่อภักดี ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ ของขอนคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ทราบขอบพระคุณ ผู้ประกอบการ โฆษณาเดย์ทุกท่านที่เสียสละเวลาให้ข้อมูล
ประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้ ของขอนคุณนักท่องเที่ยวทุกท่านที่ร่วมตอบแบบสอบถาม

ทราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่เคยเป็นกำลังใจให้เป็นอย่างดีเสมอมา และ
ของขอนคุณพี่ชายที่เคยให้คำแนะนำและเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการเดินทางไปสัมภาษณ์งานทำ
ให้งานเสร็จสมบูรณ์

ท้ายสุดนี้ ของขอนคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำสารานิพนธ์ทุกท่าน ในทุกๆ ขั้นตอน หาก
มีข้อสงสัยใดๆ ให้อ่านน้ำผึ้งขั้นตอนของภัยไว้ ณ ที่นี่ด้วย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สองแยลซิก릿

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความน่าสนใจและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา.....	3
ข้อดอนของการศึกษา.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย.....	5
สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับโภนสเดช.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	26
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
พื้นที่ศึกษา	35
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เกณฑ์การเลือกพื้นที่.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
	การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเคป.....	44
	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเคป.....	47
	ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว.....	57
5	สรุปผลการวิจัย.....	59
	สรุปผลการวิจัย.....	59
	อภิปรายผล.....	62
	ข้อเสนอแนะ.....	63
	 บรรณานุกรม.....	 64
	 ภาคผนวก.....	 67
	ภาคผนวก ก ข้อมูลเบื้องต้น โอมสเคป.....	68
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	76
	 ประวัติผู้เขียน.....	 82

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

	สารบัญตาราง	
ตารางที่		หน้า
1	สถิตินักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทย	
	ปี 2541 – 2550.....	6
2	สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเที่ยว ในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	10
3	กรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐาน โอมสเต็ปไทย.....	19
4	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
5	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านที่พัก.....	51
6	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านอาหารและ โภชนาการ.....	52
7	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านความปลอดภัย.....	52
8	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านยังขาดไม่ครึ่ ของเข้าของบ้านและสามารถในครัวเรือน.....	53
9	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านรายการนำเที่ยว.....	53
10	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม.....	54
11	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านวัฒนธรรม.....	54
12	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านผลิตภัณฑ์และของ ที่ระลึก.....	55
13	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านการบริหารงาน.....	55
14	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านประชาสัมพันธ์.....	56
15	สรุปความพึงพอใจต่อการจัดบริการด้านที่พักแรมทั้ง 10 ด้าน.....	56
16	แสดงปัญหาการเข้าพักแรมของนักท่องเที่ยว.....	57
17	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเต็ป ในพื้นที่อําเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม.....	61

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ป้ายแสดงที่ตั้งบ้านปลายคลองไทร โขมสเดช	69
2	ศาลาริมน้ำบ้านปลายคลองไทร โขมสเดช	69
3	ห้องโถงบ้านปลายคลองไทร โขมสเดช	70
4	ป้ายแสดงที่ตั้งกำนันหวล โขมสเดช	71
5	บ้านกำนันหวล โขมสเดช	72
6	บริเวณชั้น 2 บ้านกำนันหวล โขมสเดช	72
7	ป้ายแสดงที่ตั้งบ้านสวนโนเวชกัณฑ์ โขมสเดช	74
8	บริเวณชั้นล่างบ้านสวนโนเวชกัณฑ์ โขมสเดช	74
9	ศาลาริมน้ำบ้านสวนโนเวชกัณฑ์ โขมสเดช	75

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

การพัฒนาอุดหนุนการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดโปรแกรมส่งเสริมการท่องเที่ยวค่างๆ ขึ้น ในปี 2541-2542 ภายใต้ชื่อ “Amazing Thailand” ในปี 2547 ภายใต้ชื่อ “Amazing Thailand : Unseen Treasures” และล่าสุดในปี 2552 ภายใต้ชื่อ “ปีท่องเที่ยว 2552 (Visit Amazing Thailand 2009)” จากโครงการดังกล่าวส่งผลทำให้การท่องเที่ยวเกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจาก 7.76 ล้านคนในปี 2541 เป็น 14.46 ล้านคน ในปี 2550 และสามารถน้ำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยมากถึง 547,782 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2551)

รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวได้เกิดขึ้นอย่างมากนายเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยวคุณค่าทางวัฒนธรรม อาทิ เช่น การท่องเที่ยวเชิง 역사ภัยที่เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่พยายามกับการทำความคุ้นเคยความสนุกสนาน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เน้นการบำบัดรักษาโรคและการดูแลรักษาสุขภาพควบคู่ไปกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เน้นการให้ความรู้ด้านการเกษตรกรรมและความสนุกสนานเพลิดเพลิน และโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวหนึ่งที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ชื่นชอบในกิจกรรมที่ได้สัมผัสถกนธรรมชาติและวิถีชีวิตรุ่นชน และในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้ในเรื่องสิ่งแวดล้อมด้วย และจากรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนี้เองได้เชื่อมโยงไปสู่รูปแบบของการท่องเที่ยวแบบ homestay ที่เน้นรูปแบบการท่องเที่ยวทางธุรกิจ เช่น การล่องเรือ การปลูกป่า การศึกษาธรรมชาติฯลฯ และในขณะเดียวกันก็เน้นให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตรุ่นชน โดยมีการพักแรมแบบบ้านพักในบ้าน (Home stay) ที่มีการตัดแปลงพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวและส่วนหนึ่งสำหรับเจ้าของบ้าน ซึ่งนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและความรู้แล้ว ยังได้สัมผัสถกนวิถีการดำรงชีวิต และความมีอัชญาศัยในครรภ์ในการคุ้มครองและดูแลรับของเจ้าของบ้าน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ธุรกิจที่พักแรมแบบ homestay ได้เกิดขึ้นอย่างมากนายในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะในจังหวัดสมุทรสงครามที่ในปัจจุบันได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากความนิยมเชิงด้านการเป็นแหล่งดูหิ่งห้อยที่สวยงามแห่งหนึ่งของเมืองไทย

จังหวัดสมุทรสงคราม แม้จะเป็นเพียงเมืองเล็กๆ ที่มีจำนวนประชากรเพียง 194,054 คน และมีเนื้อที่ 416.7 ตารางกิโลเมตร (กรรมการปักกรอง กระทรวงมหาดไทย 2552) แต่นับได้ว่า เป็นจังหวัดที่มีริสอร์ฟและโภมนเตย์เกิดขึ้นมากในลำดับต้นๆ ของประเทศไทย จากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามมีริสอร์ฟและโภมนเตย์อยู่ทั้งหมดประมาณ 166 แห่ง โดยเฉพาะอยู่ในเขตอำเภอเมือง ประมาณ 55 แห่ง อำเภอบางคนที ประมาณ 33 แห่ง และอำเภออัมพวาประมาณ 78 แห่ง ตั้งแต่ปี 2549-2551 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาประมาณ 682,687 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2551) โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางหลั่งไหลมาท่องเที่ยวและพักค้างคืนจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจำนวนมากที่พักแรมประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบังกะโล ริสอร์ฟและโภมนเตย์ จะได้รับการจองเต็มล่วงหน้า โดยเฉพาะที่พักแรมแบบโภมนเตย์ที่มีการขยายตัวเพิ่มจำนวนมากขึ้น เนื่องจากราคาน้ำที่ไม่แพงและเน้นความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย แต่ที่ผ่านมาที่พักแรมแบบโภมนเตย์ในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานโดยคุณภาพมาตรฐานของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว จากข้อมูลของสำนักพัฒนาการท่องเที่ยวพบว่า ในปี 2547-2552 มีโภมนเตย์ที่ผ่านการประเมินตามมาตรฐานโภมนเตย์ไทย จำนวนเพียง 115 แห่ง และในปี 2552 มีโภมนเตย์ส่งเข้าร่วมประเมินมาตรฐานจำนวน 69 แห่ง โดยมีโภมนเตย์ที่ไม่ผ่านการประเมินจำนวน 4 แห่ง เนื่องจากสาเหตุสำคัญหลายประการ อาทิเช่น ไม่ได้จัดทำแผนที่ชุมชนแสดงแหล่งที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว และโภมนเตย์เพื่อให้นักท่องเที่ยวเห็นถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชน ขาดความพร้อมในด้านการบริการ ไม่มีผู้ประสานงานรองรับนักท่องเที่ยว ขาดความร่วมมือในชุมชน ไม่มีผลิตภัณฑ์ชุมชน(เคลินิวส์ 2552 : 5) รวมถึงข้อจำกัดเรื่องความรู้ด้านการประกอบการของเจ้าของโภมนเตย์ กำหนดครุปแบบการบริการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (จุฬาดี สุทธิประภา 2549)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้อ้าศักข์อยู่ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามจึงสนใจที่จะศึกษากระบวนการดำเนินงานด้านบริการที่พักแรมแบบโภมนเตย์ ตามมาตรฐานโภมนเตย์ไทย พ.ศ. 2551 จำนวน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอัชญาศัย ไม่ครีบของเจ้า น้ำหน้าและสามารถนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการบริหารของกลุ่มโภมนเตย์ และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยพื้นที่ที่เลือกศึกษาคืออำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม และเลือกศึกษาเฉพาะโภมนเตย์ที่บังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานโดยคุณภาพเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนกำหนดนโยบายการพัฒนาให้ได้มาตรฐานโภมนเตย์ และศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโภมนเตย์ในพื้นที่อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อให้ได้

ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ประการ ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเดช ในพื้นที่อำเภอ bangkan ที่ jangwachanumtharangkran

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเดชในพื้นที่อำเภอ bangkan ที่ jangwachanumtharangkran

3. ขอบเขตของการศึกษา

3.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา ศึกษาระบวนการดำเนินงานจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเดช ตามประกาศของสำนักพัฒนาการท่องเที่ยวว่าด้วยเรื่องมาตรฐานโอมสเดชไทย พ.ศ. 2551 จำนวน 10 ค้าน ได้แก่ ค้านที่พัก ค้านอาหาร ค้านความปลอดภัย ค้านอัชญาศัยไมครีของเจ้าบ้านและสมาชิก ค้านรายการนำเที่ยว ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค้านวัฒนธรรม ค้านการสร้างภูมิคุ้มกัน และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ค้านการบริหารของกุ่ม โอมสเดช และค้านการประชาสัมพันธ์ ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเดช จำนวน 10 ค้าน

3.2 ขอบเขตเชิงพื้นที่ ศึกษาเฉพาะ โอมสเดชที่ยังไม่ได้รับการรับรองความมาตรฐาน โอมสเดชไทย ในเขตอำเภอ bangkan ที่ jangwachanumtharangkran

3.3 ขอบเขตเชิงประชากร ผู้ประกอบการเจ้าของ โอมสเดช และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ jangwachanumtharangkran ในเขตอำเภอ bangkan ที่ jangwachanumtharangkran

3.4 ขอบเขตเชิงเวลา ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนกันยายน 2552 ถึงเดือนมีนาคม 2553 รวม 7 เดือน

4. ขั้นตอนของการศึกษา

4.1 ค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

4.3 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการศึกษา

4.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษา

5. คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

โอมสเตอร์ หมายถึง บ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2545)

มาตรฐานโอมสเตอร์ หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอัธยาศัยไม่ศรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ชุมชน ด้านการบริหารของกลุ่มโอมสเตอร์ และด้านการประชาสัมพันธ์ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2551)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทราบกระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแบบโอมสเตอร์ ในพื้นที่อำเภอทางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม อันจะนำไปสู่กิจกรรมแผนการพัฒนาปรับปรุงด้านต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน

6.2 ทราบความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักแบบโอมสเตอร์ในพื้นที่อำเภอทางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม อันจะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

6.3 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประการ ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนาโอมสเตอร์ให้ได้มาตรฐานโอมสเตอร์ไทย อันเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวค่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเต็ร์ ตามมาตรฐานโอมสเต็ร์ไทย กรณีศึกษา อำเภอบางคลานที่ จังหวัดสมุทรสงคราม” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งประเด็นออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย
2. สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม
3. แนวคิดเกี่ยวกับโอมสเต็ร์
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. พื้นที่ศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย

ประเทศไทยนับว่ามีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นตัวเลขที่สูงมาก ซึ่งในแต่ละปี นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยในช่วงปี พ.ศ.2541 – 2550 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยเฉลี่ยสูงถึง 10.82 ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย 349,410.80 ล้านบาท(ดังตารางที่ 1) ถึงแม้ว่าในบางปีจำนวนนักท่องเที่ยวมีจำนวนลดลงบ้าง เช่น ในปี 2548 ที่ เกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติและความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้ แต่ก็มีจำนวนที่ลดลงเพียงเล็กน้อย จึงถือได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลให้ความสำคัญและนโยบายของรัฐบาลก็ได้มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นครั้นควมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

การจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยมากขึ้น นั้นนับได้ว่าประสบผลสำเร็จเป็นอันมาก เพราะสามารถทำให้ชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และแม้แต่คนไทยเองจากที่นิยมไปเที่ยวต่างประเทศก็หันมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเช่นกัน

ตารางที่ 1 สถิตินักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2541-2550

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยว (ต่างประเทศ)		รายได้จากการท่องเที่ยว	
	จำนวน (ล้านคน)	อัตราเพิ่ม %	ยอดเงิน (ล้านบาท)	อัตราเพิ่ม %
2541	7.76	+7.53	242,177.00	+9.70
2542	8.58	+10.50	253,018.00	+4.48
2543	9.51	+10.82	285,272.00	+12.75
2544	10.06	+5.82	299,047.00	+4.83
2545	10.80	+7.33	323,484.00	+8.17
2546	10.00	-7.36	309,269.00	-4.39
2547	11.65	+16.46	384,360.00	+24.28
2548	11.52	-1.51	367,380.00	-4.42
2549	13.82	+20.01	482,319.00	+31.29
2550	14.46	+4.65	547,782.00	+13.57
เฉลี่ย	10.82		349,410.80	

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, สถิตินักท่องเที่ยว (Tourist Arrivals in Thailand) [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 26 ตุลาคม 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th/2009/th/statistic/tourism.php>

1.1 กรอบแนวคิดแผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2552

แผนการตลาดการท่องเที่ยวปี 2552 ถูกจัดทำขึ้นจากการอบรมนโยบายและแผนบุคลาศาสตร์หลัก 3 กรอบ ได้แก่

1.1.1 กรอบนโยบายรัฐบาล

1.1.1.1 เน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.1.2 เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพและยั่งยืน ทั้งในมิติ “มูลค่า” และ

“คุณค่า” ด้วย “สะพวก สะอะค ปลอดภัย”

1.1.1.3 ให้เอกลักษณ์ที่ชัดเจน ง่ายต่อการรับรู้ จดจำในลักษณะกลุ่มพื้นที่ (cluster)

1.1.2 กรอบนโยบายคณะกรรมการ ททท. : ส่งเสริมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่ เชื่อมโยงกลุ่มพื้นที่ (cluster)

1.1.3 แผนวิสาหกิจ ททท. (ปี 2551-2554) : ดำเนินการตลาดภาคใต้แนวความคิด เชิงกลยุทธ์ โดยสร้างความแตกต่างในจุดขาย ประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการตลาดใหม่ ๆ และ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์

1.2 กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานปี 2552

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ในปี 2552 ททท. จะเน้นการสร้างกระแสการเดินทางท่องเที่ยวตามจุดเด่นที่มีเอกลักษณ์ ภายใต้กลยุทธ์ร่วมกับส่วนราชการท้องถิ่น “ปีท่องเที่ยวไทย 2551-2552” ตามนโยบายของรัฐบาล ผนวกร่วมการดำเนินงานสถานศักดิ์สิทธิ์ การตลาดในปีที่ผ่านมา ซึ่งจะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมตลาดในแต่ละพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 กลยุทธ์ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทยทั้งในตลาดต่างประเทศและในประเทศ

1.2.1.1 สร้างกระแสให้เกิดการรับรู้และความร่วมมือสนับสนุนปีท่องเที่ยวไทย โดยขึ้นชื่อนำเสนอแคมเปญ “Amazing Thailand” และสินค้าหลัก 7 หมวด (7 Wonders of Amazing Thailand) ในตลาดต่างประเทศ ซึ่งได้แก่

1.2.1.1.1 Thainess : The World's Friendliness Culture – นำเสนอความเป็นด้วยคนไทย วิถีชีวิตที่เป็นรากเหง้า มีความเรียบง่าย สงบ เป็นสเน่ห์ของไทย โดยนำเสนอดินสัก้าที่สะท้อนแนวคิดของสังคมไทย อาทิ วิถีชีวิตของชุมชน การทำอาหารไทย นวยไทย ประเพณีไทยฯลฯ

1.2.1.1.2 Treasures : Land of Heritage and History – นำเสนอความอุดมสมบูรณ์ ด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน เช่น ปราสาทหิน วัดวาอาราม โบราณสถาน ฯลฯ อาทิ ปราสาทหินพนมวัน ปราสาทหินสุโขทัย ฯลฯ

1.2.1.1.3 Beaches : Sun Surf and Serenity – นำเสนอความแตกต่างที่หลากหลายของทะเลไทย สามารถสร้างความสุขและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกช่วงเวลา อาทิ พัทยา หัวหิน ชะอำฯ ฯลฯ

1.2.1.1.4 Nature : The Beauty of Natural Wonders – นำเสนอ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Green Tourism การท่องเที่ยวแบบประยุกต์ พัฒนา สร้างความตระหนักและเกิดความเข้าใจถูกต้องของการเป็นผู้ห่วงใยสิ่งแวดล้อม อาทิ การเดินชุมชนเส้นทางการศึกษาธรรมชาติ และระบบนิเวศ ส่องสัตว์ คุณภาพ การล่องแก่งฯลฯ

1.2.1.1.5 Health & Wellness : The Beauty of Wellness and Wellbeing – นำเสนอสินค้าและบริการที่ให้ความสำคัญด้วยการบำรุงและบำบัดสุขภาพกายและใจ อาทิ สปา สมาร์ท การแพทย์ที่ทันสมัย ฯลฯ

1.2.1.1.6 Trends : Your Senses with Unique Trends – นำเสนอ กลุ่มสินค้าบริการที่สอนคล้องตามกระแสนิยม หรือ In Trend ซึ่งเป็นจุดขายด้วยรูปแบบที่ทันสมัย แฟลกตา ในแนว Chic, Hip, Modern ทั้งร้านอาหาร แหล่งช้อปปิ้ง บูติก โถกเต็ล รวมถึงสิ่งที่นิยมซื้อ สร้างขึ้น อาทิ สวนสนุก ห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ฯลฯ

1.2.1.1.7 Festivities : The Land of Year Round Festivities – กิจกรรมท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับความสนุกสนาน รื่นเริง และความบันเทิง โดยนำเสนองานเทศกาล ระดับโลกและระดับนานาชาติต่าง ๆ ในด้านศิลปะความสนใจของนักท่องเที่ยวและสื่อมวลชน ต่างชาติ อาทิ Pattaya Music Festival, The Royal Trophy Europe vs Asia Golf Championship ฯลฯ

1.2.1.2 ส่งเสริมปีท่องเที่ยวไทยในตลาดต่างประเทศ เน้นการดำเนินงานให้ เกิดกระแสการเดินทางมาไทยตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นการขยายผลโครงการจากเฉพาะบางพื้นที่ตลาด

ไปสู่การดำเนินงานพร้อมๆ กันในหลากหลายตลาดหลักทั่วโลก

1.2.1.3 กระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มคนไทย จัดให้มีกิจกรรมเพื่อ กระตุ้นการเดินทาง อาทิ “ท่องเที่ยวประทับใจ เที่ยวไทยทุกคน” ส่งเสริมให้คนไทย 12 กลุ่มเป้าหมาย อาทิ กลุ่มคนท่อง กลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้สูงวัย กลุ่มผู้พิการ กลุ่มท่องเที่ยวทางบุญ เป็น ต้น โดยจัดทำคู่มือและร่วมกับพันธมิตรจัดทำรายการท่องเที่ยวพิเศษเสนอขายและการจัดงาน เทศกาลเที่ยวเมืองไทย

1.2.2 การส่งเสริมตลาดต่างประเทศ

1.2.2.1 กลยุทธ์สร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ “ประเทศไทย” ดำเนินการ โดยนำเสนอ “สาร” ที่เน้นข้าวความเป็นมิตร ไม่ครีบของคนไทยผ่าน “รอยขิ้น” และสร้างความรู้สึกให้ นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นได้เมื่อมาเที่ยวเมืองไทย

1.2.2.2 กลยุทธ์การขยายตลาดกลุ่มคุณภาพ เพื่อเพิ่มค่าใช้จ่ายต่อครั้งของ นักท่องเที่ยวจะเน้นเจาะตลาดระดับบนซึ่งมีกำลังซื้อสูง และสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ภายในได้ ภาวะวิกฤตพลังงานโลก

1.2.2.3 กลยุทธ์ปักป้องฐานตลาดนักท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาทั่วไป เพื่อรักษา ตลาดลูกค้าเก่าเพื่อควบคู่ไปกับการขยายฐานตลาดใหม่ ทั้งในพื้นที่ตลาดเดิมและพื้นที่ตลาดใหม่ที่มี ศักยภาพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.2.4 กลยุทธ์เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเน้นใช้เทคนิคนำเสนอสัมภาษณ์ในการเข้าถึงนักท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง

1.2.3 การส่งเสริมตลาดในประเทศ

สำหรับตลาดในประเทศ นอกเหนือจากการดำเนินงานในกลยุทธ์ปีท่องเที่ยวไทยแล้ว จะยังคงดำเนินการสนับสนุนกลยุทธ์ของปี 2551 เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อเนื่อง

1.2.3.1 กลยุทธ์การสร้างกระแสให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ใช้แนวคิดในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เช่นเดียวกับกลยุทธ์ปีท่องเที่ยวไทยในการสร้างกระแสให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต

1.2.3.2 กลยุทธ์ส่งเสริมการเดินทางเชื่อมโยง จะเน้นการส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวระดับโลกและภายในภูมิภาค โดยจะจัดทำเส้นทางและคู่มือการท่องเที่ยวรวมทั้งเสนอขายแพ็คเกจภายในประเทศให้กับชาวเมืองไทยได้โดยสะดวก

1.2.3.3 กลยุทธ์สร้างการรับรู้ความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ จะนำเสนอจุดเด่นของพื้นที่เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้ถึงความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ โดยโฆษณาประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมที่สะท้อนความพิเศษของพื้นที่ที่แตกต่าง

1.2.3.4 กลยุทธ์รองรับการท่องเที่ยวอย่างรู้ค่า รักษาแหล่งท่องเที่ยว จาระลงทุนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งในมุมของการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดีและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีต่อเนื่องจากปี 2551 ภายใต้แคมเปญ “ก้าวเมืองไทยให้สวยงาม”

นอกจากนี้ ได้จัดทำโครงการปฏิรูปภารกิยาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างกระแสการรับรู้เรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรณรงค์และกระตุ้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้ทราบถึงความสำคัญ

1.2.3.5 กลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในมิติของการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจาก การเดินทางท่องเที่ยว เช่น จัดค่ายเยาวชนให้ความรู้ด้านค่างๆ ระบบนิเวศทางทะเล ระบบนิเวศทางบก จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์

2. สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

สมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร เพียง 72 กิโลเมตร และเป็นทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวอีกหลายจังหวัด เช่น ราชบูรี เพชรบูรี กาญจนบุรี และประจวบคีรีขันธ์ โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงเกษตร เพราะมีความเป็นธรรมชาติอุดม มีคลองน้ำอุดมไปด้วยส่วนผสมไม่นักท่องเที่ยวสามารถเดินเรือชมตลาดน้ำท่าศาลา ชมสวนผลไม้ ชุม

หิ่งห้อย รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และศิลปะ มีสถานที่สำคัญ เช่น อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระปูทธเลิศหล้านภาลัย วัดบ้านแหลม พิพิธภัณฑ์เมืองไทย ชนวิถีชีวิตริมแม่น้ำใน การทำนา ทำไร่ ทำสวน ฯลฯ และทำเครื่องเบญจรงค์ (สุรจิต ชิรเวชย์และคณะ 2548)

ตารางที่ 2 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ปี พ.ศ.	คนไทย			คนต่างด้าว		
	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวต่างด้าว	รวม	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวต่างด้าว	รวม
2549	152,624.00	280,064.00	432,688.00	2,094.00	17,816.00	19,910.00
2550	226,708.00	304,904.00	531,612.00	81.00	11,962.00	12,043.00
2551	454,556.00	583,570.00	1,038,126.00	4,826.00	8,858.00	13,684.00

หมายเหตุ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, สถิตินักท่องเที่ยว (Tourist Arrivals in Thailand) [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 26 พฤษภาคม 2552. เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th/2009/th/statistic/tourism.php>

จากข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 – 2551 นั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยในปี 2551 มีนักท่องเที่ยวชาวไทย 1,038,126 คน และชาวต่างด้าว 13,684 คน (ดังตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามเริ่มเป็นที่สนใจมากขึ้น นั่นแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของจังหวัดสมุทรสงครามในการท่องเที่ยวที่รองรับจำนวนนักท่องเที่ยว รวมไปถึงโอกาสในการเดินทางของธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งมาร่วมกับรายได้ที่จะได้รับ รวมไปถึงการจ้างงานอาชีพค่าแรง ที่จะสามารถสนับสนุนการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นของที่ระลึก ที่พัก โภชนาคาร รวมไปถึงกิจกรรมนำเที่ยว

ในปี 2551 บรรยากาศความแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดมีนักท่องเที่ยวมากลดลงทั้งปี โดยเฉพาะช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ วันหยุดตามเทศกาลต่างๆ เนื่องจากอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร และแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำอย่างเช่น น้ำตกท้องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเที่ยวคลาดหน้าร้อนพำน และพักผ่อน โภชนาคารในพื้นที่ รวมไปถึงท่องเที่ยวสถานที่ค่าแรง ในจังหวัด แหล่งท่องเที่ยวที่เด่นที่สุดคง

จังหวัดคือ ศูนย์กลางของการลงมือได้แก่ วัดอัมพวนเจติยาราม วัดบ้านแหลม อุทัยาน ร.2 สำหรับชาวต่างประเทศจะนิยมไปที่ ตลาดน้ำท่าคา และตลาดน้ำอัมพวา

3. แนวคิดเกี่ยวกับโภณสเตย์

3.1 ความหมายของโภณสเตย์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้ให้ความหมายของ โภณสเตย์ (Home stay) หมายถึง บ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตร่องขาวบ้าน ซึ่งเดินทางที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

เกรียง ฐิติจาริญพง (2545 : 4-8) ได้ให้ความหมายของ โภณสเตย์ หรือบ้านพักрем ในประเทศไทยว่า หมายถึง บ้านซึ่งเจ้าของบ้านให้บริการห้องพักร่วมอาหารเช้าและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ ในการพักремแก่นักเดินทางท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือนที่เดินทางมาซึ่งท่องถิ่นนั้น ๆ โดยได้รับค่าเดินทางเป็นค่าตอบแทนและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของบ้านกับนักท่องเที่ยวซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่ดีระหว่างกัน

ธุรส ปราบไพรี (2544 : 51) ได้ให้ความหมายของคำว่า โภณสเตย์ คือ การจัดการที่พักของชาวบ้านในชุมชนให้แก่ผู้มาเยือนคือความยินยอมและเดินทางของเจ้าบ้าน ซึ่งบ้านพักที่ให้บริการต้องมีห้องพักหรือพื้นที่สามารถรองรับให้บริการแก่ผู้มาเยือน ได้ตามขีดจำกัด ความสามารถ

สรุปได้ว่า โภณสเตย์ เป็นที่พักเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักร่วมกับเจ้าของบ้านรวมทั้ง มีการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันระหว่างเจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวกับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือ เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน และยังได้ศึกษาวัฒนธรรมของในแต่ละพื้นที่อีกด้วย

3.2 คุณสมบัติโภณสเตย์

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนด คุณสมบัติโภณสเตย์ เมื่อข้อต้นมี ๖ ประการ ดังนี้

3.2.1 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องดีอ้วกว่าการทำโภณสเตย์ เป็นเพียงรายได้เสริมนอกเหนือจากการ ให้หลักของครอบครัว

3.2.2 มีห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์สำหรับ นำมาคัดแปลงให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้ไม่เกิน 4 ห้อง หรือนักท่องเที่ยวพักได้ไม่เกิน 20 คนต่อหลัง

3.2.3 นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในบ้านเดียวกันเจ้าของบ้าน โดยมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตร่วมกัน

3.2.4 สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรมในบ้านชายคาเดียวกันกับเจ้าของบ้าน พร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดึงดีของท้องถิ่นนั้นแก่นักท่องเที่ยว

3.2.5 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโภมสเดย์เป็นอย่างดี

3.2.6 บ้านนั้นต้องเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชุมชนหรือสหกรณ์ที่รวมกันจัดการโภมสเดย์ของชุมชนนั้น

3.3 จุดกำเนิดโภมสเดย์

จุดเริ่มต้นความเป็นมาของโภมสเดย์ ในทวีปยุโรปช่วง 50 ปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ผู้คนเริ่มแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่ห่างไกลชุมชนเมืองและร่องรอยความกตัญญูของสังคมไปสู่ที่ชนบทที่เดิมไม่ได้เป็นจุดท่องเที่ยว กระนั้นชาติที่สวยงาม ก่อให้เกิดที่พักแรมนักท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น ได้แก่ Bed & Breakfast บ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) เกสต์เฮาส์ (Guest houses) และโภมสเดย์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กันแต่เรียกชื่อแตกต่างกันไป แต่ทั้งหมดคำนิยามหมายให้แนวคิดเดียวกันคือ ถือว่าผู้ที่มาเยือนมากของบ้านไม่ใช่นักท่องเที่ยว (Be a guest, not just a tourist) และหมายให้การพัฒนาแบบท่องเที่ยวชนบท (Rural Tourism) ตั้งนั้น แนวความคิดในการพัฒนาแบบท่องเที่ยวชนบทและเพลิดเพลินกับสภาพธรรมชาติ เริ่มก่อตัวขึ้นและได้รับความสนใจเป็นอันมาก

ประเทศอสเตรเลียเป็นประเทศแรกในภูมิภาคยุโรปที่มีการเที่ยวพักแรมกับบ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) ซึ่งตั้งอยู่ในชนบทที่ห่างไกล หลังจากนั้นประเทศอื่นๆ ก็เริ่มดำเนินการบ้าง อาทิ อังกฤษ เยอรมันนี ไอร์แลนด์ นับจากจุดนั้นก็ได้เกิดการเรียกชื่อที่แตกต่างกันออกไป Bed & Breakfast Houses บ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) เกสต์เฮาส์ (Guesthouses) และ Home stay ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละประเทศ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเรียกที่พักประเภทนี้ว่าอะไร ที่พักทั้งหมดนี้จะต้องตั้งอยู่ในชนบทที่ห่างไกลออกไปจากเมืองและแหล่งชุมชนที่มีประชากรหนาแน่น

3.3.1 โภมสเดย์ในต่างประเทศ

3.3.1.1 โภมสเดย์และการท่องเที่ยวชนบทของประเทศไอร์แลนด์ ประเทศไอร์แลนด์เป็นประเทศที่มีเนื้อที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ชนบท โดยการก่อสร้างบ้านที่สำคัญ

ต่อเศรษฐกิจของประเทศ ไอร์แลนด์มีชื่อเสียงในเรื่องสถาปัตยกรรมที่สวยงามและสมบูรณ์ไปด้วย
ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ และทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว
ชนบท นอกจากนี้บ้านถาวรความเป็นมิตรและอัธยาศัยที่ดีของชาวไอร์แลนด์

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไอร์แลนด์ได้รับการพัฒนาเป็น
ระยะเวลากว่า 40 ปี ที่ผ่านมาในปัจจุบัน 30% ของนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมพักกับบ้านพักในฟาร์ม
(Farmhouse) และ Bed & Breakfast ทั้งนี้ ที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชนบทส่วน
ใหญ่อยู่ในรูปของ Home stay อาทิ บ้านพักในฟาร์ม (Farmhouse) Bed & Breakfast บ้านพักชนบท
(Country home) และกระท่อมพักแรม ซึ่งแยกที่มาพักสามารถประกอบอาหารเอง (Self catering
cottage) ซึ่งปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมมากทั้ง ในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวชาวไอร์ริ
ชเอง โดยมีจำนวนถึง 4,000 หลัง เนพาะกระท่อมพักแรมมักจะตกแต่งในสไตล์ไอร์แลนด์ และ
สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครอบครัวหรือมาเป็นกลุ่ม ๆ ได้ จำนวนตั้งแต่ 4-8 คน สำหรับ
เจ้าบ้านซึ่งมักจะเป็นชาวนาหรือเจ้าของฟาร์มที่ต้องการความเป็นส่วนตัวมักจะสร้างกระท่อมพัก
แรมสำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ โดยแยกออกไปจากตัวบ้านเดิมแต่อยู่ในบริเวณที่เดียวกัน
ปัจจุบันประเทศไทยมีกระท่อมพักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากกว่า 2,000 หลัง

มหาวิทยาลัยมหาสารคามมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การท่องเที่ยวชนบทของไอร์แลนด์ได้รับการพัฒนาโดยเริ่มจากชุมชน
ท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่เป็นหลัก ตัวอย่างที่ชัดเจนได้แก่ การจัดตั้งบริษัท Irish Country
Holidays ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำการตลาดทางการท่องเที่ยวโดยเน้นประโยชน์ของชุมชนเป็นหลัก โดย
มีการแข่งขันทางการตลาดแบบแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับชุมชนและระดับประเทศ ทั้งนี้ในการทำ
การตลาดจะใช้วิธีทำการตลาดร่วมกันทั้งหมดและใช้ระบบการสำรองที่พักผ่านศูนย์กลางร่วมกัน มี
การจัดรายการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถจองที่พักโดยตรงได้ ข้างเสนอ กิจกรรมอื่น
ๆ ให้กับผู้มาพักแรมด้วย อาทิ การจัดการงาน เดินป่า ขี่ม้า ปีนเขา พายเรือ เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว
ใกล้เคียง หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่นักท่องเที่ยวต้องการ รวมทั้งการบริการผู้มาพักแรมด้วย
อาหารพื้นเมืองสไตล์ไอร์แลนด์และเครื่องดื่มไอร์แลนด์ เช่น ไอร์แลนด์เบียร์

ในการจัดโภชนาศิลป์ ในประเทศไอร์แลนด์ มีบทเรียนสำคัญ 3 บทเรียนที่ควร
ศึกษาดังนี้

1. นักท่องเที่ยวไอร์แลนด์ ที่ต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวประกอบการพัก
แรมเสมอ ดังนั้นเจ้าบ้านควรเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีสำหรับนักท่องเที่ยว
2. เพื่อให้การทำการตลาดสำหรับธุรกิจโภชนาศิลป์ มีประสิทธิภาพสูงสุด
จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมนิยมและความช่วยเหลือจากหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อที่จะทำงาน
ประสานกับองค์กรท่องเที่ยวของรัฐ

3. โอมสเตย์ท้องอัญชาติแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถคงไว้ให้โอมสเตย์ที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเพียงพอจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เลย

ประเทศไอร์แลนด์นั้นสร้างมาตรฐานการจัดการโอมสเตย์ได้จาก รัฐบาล สนับสนุนเงินกู้แก่ชาวนาเพื่อปรับปรุงซ่อมแซมน้ำ โดยเฉพาะในส่วนของห้องนอน ห้องน้ำ และครัว และขังสนับสนุนเงินกู้แก่ชาวนาเพื่อสร้างกระถอมพักรา โดยให้สร้างได้เฉพาะในที่ดินของคนเอง

ทั้งนี้รัฐได้จัดตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ประกอบการโอมสเตย์ ตามแผนการ The Government Assistance Scheme ซึ่งดำเนินการมากว่า 30 ปี โครงการนี้ประกอบด้วย การจัดตั้งเกณฑ์การแบ่งระดับ (Grading) ของโอมสเตย์ การตรวจสอบ (Inspection) และการลงทะเบียน (Registration) โอมสเตย์ ภายใต้ระเบียบของ Irish Tourist Board

3.3.1.2 โอมสเตย์และการท่องเที่ยวชนบทของประเทศไทยเดเชีย ประเทศไทยเดเชียซึ่งมีโอมสเตย์จำนวน 250 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งในปัจจุบันขึ้นอยู่ในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาที่น่าสนใจ รัฐบาลมาเดเชียมีนโยบายที่จะพัฒนาที่พักแรมโอมสเตย์ด้วยความมุ่งหวังที่จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนท่องถิ่นของประเทศไทย โดยได้บรรลุแนวทางการพัฒนาโอมสเตย์ไว้ภายใต้กรอบนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวชนบทแห่งชาติ (National Rural Tourism Policy) ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนในการจัดทำ “แผนแม่บทการท่องเที่ยวชนบทสำหรับประเทศไทยเดเชีย” (Rural Tourism Master Plan for Malaysia)

จุดแข็งทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยเดเชีย ในการจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวชนบทสำหรับประเทศไทยเดเชีย ได้ทำการวิจัยทางการตลาด โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวค่างชาติที่เดินทางมาเยือนมาเดเชีย จำนวน 1,000 คน นักท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวน 500 คน และบริษัททัวร์ จำนวน 100 บริษัท ทั้งนี้จากการวิจัยพบว่าประเทศไทยเดเชียมีจุดแข็งทางการท่องเที่ยวเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

1. เป้าหมายที่มีสภาพสมบูรณ์ด้านระบบอนามัย และมีทิวทัศน์สวยงาม
2. ความเป็นนิตรของคนมาเดเชีย
3. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

จุดแข็งเหล่านี้คือองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวชนบทของประเทศไทย (Rural Tourism Product) อันรวมถึงโอมสเตย์ด้วย ในขณะเดียวกัน ปัจจุบันในการจัดการโอมสเตย์ของประเทศไทยเดเชีย คือ

1. แนวคิดด้านแหล่งศึกษาทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไม่มีความรู้หรือตระหนักร่วมกันมาเลเซียในการท่องเที่ยวบนที่น่าสนใจ
2. ความหลากหลายของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องการพักในโอมสเตด์ที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวและรายการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งปัจจุบันมาเลเซียมีการท่องเที่ยวที่จำกัด
3. มาตรฐานของห้องน้ำและส้วม ห้องน้ำและส้วมของที่พักแบบโอมสเตด์ในมาเลเซียยังไม่ได้มาตรฐาน ทั้งด้านรูปแบบและสุขอนามัย
4. กระบวนการจัดการขององค์กรท่องเที่ยว กระบวนการจัดการขององค์กรพัฒนาการท่องเที่ยวบนที่น้ำชัดเจนและขาดเสถียรภาพ
5. ขาดแคลนข้อมูลข่าวสาร ขาดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการโอมสเตด์ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ทราบข้อมูลด้านที่พักแรมโอมสเตด์
6. การตลาด การตลาดสำหรับที่พักแรมโอมสเตด์ยังไม่กว้างขวางเพียงพอและขาดประสิทธิภาพ
7. การอบรมบุคลากร เจ้าบ้านหรือเจ้าของโอมสเตด์ยังขาดทักษะและความรู้ด้านการบริการนักท่องเที่ยว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นค่อนข้างมากเพื่อพัฒนาความรู้และฝึกอบรมทักษะการให้บริการแก่เจ้าของโอมสเตด์

3.3.2 โอมสเตด์ในประเทศไทย

จากแผนพัฒนาฯฉบับที่ 8 ที่เน้นบทบาทการพัฒนาชุมชนและการที่รัฐออกกฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นแรงผลักดันให้องค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นจุดขาย จึงทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชนซึ่งการจัดกิจกรรมโอมสเตด์ก็เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจมาก ทั้งจากองค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ

จากการติดตามความเป็นมาพบว่าโอมสเตด์ในประเทศไทยนี้เกิดขึ้นนาน แต่รูปแบบและกิจกรรมอาจแตกต่างกันไป จากการวิเคราะห์ดีดีที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ดังนี้

3.3.2.1 ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2503 – 2525) ระยะอยู่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษา กลุ่มออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท ต้องเรียนรู้วิธีศิริรับทราบปัญหาในชนบท เพื่อนำมาพัฒนาสังคม ความอุตสาหกรรม ใจกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมทัวร์ป่า โดยเฉพาะในแทนภาคเหนือของประเทศไทย นักท่องเที่ยวจะพักตามบ้านชาวเขาโดยจุดพักนี้จะขึ้นอยู่กับเส้นทางการเดินป่า

3.3.2.2 บุคคลากร (พ.ศ. 2526 – 2536) กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมหัวร์ป่าเริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น การพักค้างในรูปแบบโถมสเตย์ได้รับการพัฒนารูปแบบและกิจกรรม โดยจะจ่ายไปยังหมู่บ้านชาวเขาที่กว้างขวางมากขึ้น ในระยะนี้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบหัวร์ป่าที่มีการจัดโถมสเตย์เริ่มสร้างปัญหาสังคม อาทิ ปัญหาอาเสพคิด ปัญหาโซเกฟี ปัญหาการปล้น ฯ โนม ปัญหาการฆ่าซึ่งทรัพย์

กลุ่มนักพัฒนา นักกิจกรรม ที่เดิน道มาจากการทำกิจกรรมในสมัยนักศึกษา เริ่มทำงานในรูปแบบขององค์กรเอกชนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มนี้รูปแบบการเดินทางเพื่อศึกษาดูงานด้านการพัฒนา ซึ่งก็เป็นลักษณะหนึ่งของโถมสเตย์แต่ยังเผยแพร่ในคนเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

3.3.2.3 บุคคลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 – ปัจจุบัน บุคนี้เป็นการเน้นกระแสการพัฒนาสังคมสิ่งแวดล้อม ดังนี้จะพบได้ว่าการท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ในระยะปี พ.ศ. 2537 – 2539 ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยเริ่มมีการท่องเที่ยวในรูปแบบโถมสเตย์ โดยกลุ่มนาร่องคือกลุ่มที่เป็นนักกิจกรรมสังคมทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ เท่าที่สืบคันพนว่าที่ที่ดำเนินการเรื่องโถมสเตย์จะเป็นพื้นที่ท่องค์กรพัฒนาเอกชนไทยเข้าไปดำเนินการ เช่น เกาะช้าง จ. พังงา (กลุ่มประมงชาวฝั่ง / อวนลาก อวนลุน) หลังจากพื้นที่เกาะช้าง จ. พังงา ได้มีพื้นที่อื่นเพิ่มขึ้น อาทิ หมู่บ้านคริริวง จ. นครศรีธรรมราช บ้านแม่ทา จ. เชียงใหม่ (กลุ่มเกษตรทางเลือก) บ้านผู้ใหญ่วิบูลย์ เปื้นแผ่นดิน (เกษตรชั้นนำ)

ปี พ.ศ. 2539 เป็นด้านมาได้มีการเคลื่อนไหวขึ้นในกลุ่มนักธุรกิจ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบผจญภัย (Adventure Ecotourism) และที่พักแบบโถมสเตย์

จากการที่รัฐบาลได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2541 – 2542 เป็นปีท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) ทุกหน่วยงานของภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชนและขยายกิจกรรมโถมสเตย์เพิ่มมากขึ้น เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ใหญ่บ้าน โคก โก้ง อ. ภูมินราษฎร์ จ. กาฬสินธุ์ บ้านทรงไทยปะยาง จ. อันพวน จ. สมุทรสงคราม รวมทั้งพื้นที่ชนกลุ่มน้อย หมู่บ้านชาวเขาที่มีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมโถมสเตย์ คือแขกเข่นกัน

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ทั้งในกลุ่มชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชนเพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรม หัดกรรมท้องถิ่น โดยมีโถมสเตย์ที่มีความหมายมากกว่าเป็นที่พัก เนื่องจากเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงชีวภาพรูปแบบที่พักเป็นศูนย์กลางและจัดกิจกรรมใน

ด้านต่างๆ ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้หน่วยงานที่สนับสนุนกิจกรรมโอมสเตย์ อาทิเช่น สำนักงานจังหวัด อบต. องค์กรเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีแนวคิดหลักที่ใช้โอมสเตย์เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนซึ่งบางพื้นที่อาจไม่จำเป็นต้องจัดเป็นโอมสเตย์ แต่เป็นเพียงท่องเที่ยวลักษณะ Home Visit หรือการเรียนรู้วิถีชีวิตโดยไม่ต้องพักแรมก็ได้

3.4 การกำหนดมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีการกิจกิจกับการท่องเที่ยวในการพัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

เพื่อให้เป็นไปตามการกิจ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวจึงได้ทำการศึกษาและสร้างตัวชี้วัดคุณภาพมาตรฐานโอมสเตย์ไทย (Home stay) หรือที่พักสัมผัสร่วมธรรมชาติในประเทศไทย โดยประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 10 ด้าน 31 ตัวชี้วัด ดังนี้

มหาวิทยาลัยมหาสารสุขวิชิต

1. ด้านที่พัก ประกอบด้วย 4 ดัวชี้วัด คือ

1.1 ลักษณะบ้านที่เป็นสัดส่วน

1.2 ที่พักที่นอนสะดวกและสบาย

1.3 มีห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดนิคชิด

1.4 มีบันพักผ่อนภายในเรือนหรือในชุมชน

2. ด้านอาหารและโภชนาการ ประกอบด้วย 4 ดัวชี้วัด คือ

2.1 ชนิดของอาหารและวัตถุคินที่ใช้ประกอบอาหาร

2.2 มีน้ำดื่มที่สะอาด

2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด

2.4 ห้องครัวและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวที่ถูกสุขลักษณะ

3. ด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย 2 ดัวชี้วัด คือ

3.1 มีการเตรียมความพร้อมกีกวันกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

3.2 มีการจัดเวรยานคุ้มครองความปลอดภัย

4. ด้านอัชญาศัย ไม่ตรึงของเจ้าของบ้านและสมาชิกประกอบด้วย 2 ดัวชี้วัด คือ

4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย

4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ในวิถีชีวิชชุมชน

5. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ดัวชี้วัด คือ

- 5.1 มีราชการนำที่ขาวที่ชัดเจนซึ่งต้องผ่านการขอรับจากชุมชน
- 5.2 ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 5.3 เจ้าของบ้านเป็นนักคุณศึกษาท่องถินหรือประสานงานให้นักคุณศึกษา

ท่องถินนำที่ขาว

- 6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด
 - 6.1 มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียง
 - 6.2 มีการคุ้มครองแหล่งท่องเที่ยว
 - 6.3 มีแผนงานหรือมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวและลดสภาวะโลกร้อน
 - 6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน

7. ด้านวัฒนธรรมประก่อนด้วย 2 ตัวชี้วัด คือ

- 7.1 การดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท่องถิน

- 7.2 การรักษาไว้ซึ่งชุมชน คงไว้เป็นกิจวัตรปกติ

- 8. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของชุมชน ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด คือ

ตัวชี้วัด คือ

- 8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

- 8.2 มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

- 9. ด้านการบริหารของกลุ่มโขมสเตย ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ

- 9.1 มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน

- 9.2 มีคณะกรรมการบริหารของกลุ่มโขมสเตย

- 9.3 กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ

- 9.4 มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

- 9.5 ระบบการของล่วงหน้า ลงทะเบียนและชำระเงินล่วงหน้า

- 9.6 รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการค่า ฯ ที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน

- 10. ด้านการบริหารของกลุ่มโขมสเตย ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด คือ

- 10.1 มีเอกสาร ลิ๊งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน

- 10.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 3 กรอบดัชนีรีวิวมาตรฐานโภมสเตช์ไทย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
1. ด้านที่พัก	1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน	- เป็นบ้านของเจ้าของที่แบ่งปันที่นอนหรือห้องนอนอย่างเป็นสัดส่วน หรืออาจปรับปรุงค่าเดินที่พักที่ติดกับบ้านเดิมเพื่อใช้เป็นที่นอนหรือห้องนอนเป็นสัดส่วน
	1.2 ที่พักที่นอนสะอาดและสวยงาม	- มีที่นอนสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเป็นเดียงฟูกหรือเตียงและมีผ้าห่มหรือผ้าคลุมเพื่อป้องกันชุงและแมลง
	1.3 ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีคุณภาพ	- มีความปลอดภัย มีที่ล็อกประตูอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีความมีคุณภาพ - มีขนาดของห้องน้ำที่เหมาะสม มีอาหาด่ายเทไส้สะอาด - มีการแยกขันสำหรับตัวอาบน้ำ - น้ำที่ใช้มีความสะอาด อาจเป็นประปา หอยบ้าน ประปาภูเขา หรือน้ำดินที่ปล่อยไว้ระยะหนึ่งและแก่วงสารส้ม
	1.4 บุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน	- มีบุมพักผ่อนที่สูงสำหรับภายในบ้านหรือบริเวณโดยรอบที่สามารถนั่ง นอน และมีบรรยากาศผ่อนคลาย เช่น ลานบ้าน ได้ดีไม่aculaหน้าบ้าน - มีการคูลแลบริเวณรอบบ้าน เช่น สวนครัว ด้านไม้คอกไม้ประดับ ร่องน้ำให้สะอาด ปราศจากเชื้อ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
2. ด้านอาหารและโภชนาการ	2.1 ชนิดของอาหาร และวัตถุคุณที่ใช้ประกอบอาหาร	- มีปริมาณและประเภทของอาหารที่เหมาะสม - ผลิตโดยใช้วัตถุคุณในท้องถิ่น ไม่ซื้ออาหารหรือกับข้าวถุง - มีการปั้นอาหารอย่างถูกสุขลักษณะ
	2.2 น้ำดื่มที่สะอาด	- มีที่เก็บภาชนะ เก็บน้ำ
	2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด	- มีภาชนะที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เช่น ถ้วย ชาม จาน ช้อน ช้อนกกลาง ทัพพี โด๊ก้าวที่สะอาด ไม่มีคราบและกลิ่นคาว กลิ่นอับ
	2.4 ห้องครัวและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวมีความสะอาด	- ครัวอาจอยู่ในบ้านหรือแยกจากตัวบ้านก็ได้และมีการดูแลความสะอาดอยู่เสมอ - มีอุปกรณ์การเก็บเครื่องปั้นปุ่น วัตถุคุณ ที่สะอาดสามารถป้องกันเชื้อโรคและสิ่งสกปรก เช่น มีที่เก็บมิคิติ ที่แขวนหรือมีฝาชีครอบ หรือคุณผ้าสะอาด
3. ด้านความปลอดภัย	3.1 การเตรียมความพร้อม เกี่ยวกับการปฐนพยาบาล เมืองต้น	- มีแนวทางปฏิบัติเพื่อการช่วยเหลือเบื้องต้น เมื่อนักท่องเที่ยวเกิดเจ็บป่วยหรือได้รับอุบัติเหตุ - มียาสามัญประจำบ้านที่มีสภาพใช้ได้ทันที (ยังไม่หมดอายุ) - เจ้าของบ้านควรซักถามถึงโรคประจำตัว หรือบุคคลที่คิดต่อได้ทันที ในการเกิดเหตุฉุกเฉินกับนักท่องเที่ยว
	3.2 การจัดระบบดูแลความปลอดภัย	- มีการแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน รับทราบจะมีนักท่องเที่ยวในบ้าน เพื่อขอความร่วมมือในการดูแลรักษาความสงบ ความปลอดภัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
		<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดเรียนคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น รดบนต์
4. อัชญาศัยไม่ครึ่งเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน	4.1 การด้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย	<ul style="list-style-type: none"> - มีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนี้ เพื่อรู้จักและเรียนรู้วิถีชีวิตของเจ้าของบ้านผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้าน เช่น เก็บผักสวนครัวร่วมกัน ทำกับข้าวร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น
	4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิถีชีวิตชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าของบ้านมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลอาจเป็นเอกสารภาพถ่าย หรือการพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต สังคมและวัฒนธรรมในชุมชนอย่างเหมาะสม - เจ้าของบ้านเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิถีชีวิตของตนเอง เช่น ไปคุไร-นาอุกดะเด เก็บใบชา ทอดผ้า จักสาน เป็นต้น
5. รายการนำเที่ยว	5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจน สำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกันของชุมชนและกู้น้อมสเดย์ เพื่อกระจายรายได้ให้กิจชีนในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละกลุ่มกิจกรรม - มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เผยแพร่สู่สาธารณะและนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน สองคดล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชน
	5.2 ข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อมูลรายละเอียดกิจกรรมในโปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายแตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกได้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	5.3 เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท่องถินหรือประธานงานให้มัคคุเทศก์ท่องถินนำเที่ยว	- กลุ่มหรือเจ้าของบ้านเป็นผู้นำเที่ยวเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศิลปะสถาปัตยกรรม การแสดง ความเชื่อ ค่านิยมภายในชุมชนแก่นักท่องเที่ยว
6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6.1 ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	- มีแหล่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวซึ่งอาจเป็นแหล่งธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ภูเขา หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด เจดีย์ เป็นต้นหรือใช้แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรม
	6.2 การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	- ชุมชนมีกฎ คติฯ การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อให้การใช้ประโยชน์เป็นไปอย่างยั่งยืน เช่น ปริมาณนักท่องเที่ยวที่ชุมชนยอมรับได้ การไม่เก็บพันธุ์พืชออกจากป่า - มีกิจกรรมที่สัมพันธ์กับงานการฟื้นฟูอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ เช่น การปลูกป่า การจัดค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับเยาวชน เป็นต้น
	6.3 แผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว และลดสภาวะโลกร้อน	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และกลุ่มโขมสเตย์มีแผนงาน มาตรการ และแนวทางปฏิบัติในการจัดการขยะอย่างถูกวิธี เช่น การแยกขยะ ไม่เผาขยะ เป็นต้น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ดูแลภาวะโลกร้อน	- เน้นใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น หอยข้าวคั่วบัวสกุลที่มีจากธรรมชาติ - มีกิจกรรมที่ลดการใช้ทรัพยากรอย่าง สิ้นเปลือง เช่น ใช้จกรขานแทนการใช้รด ใช้เรือพายแทนการใช้เครื่องยนต์ หรือการ ใช้หลอดประยัดคไฟในครัวเรือน
7. ด้านวัฒนธรรม	7.1 การดำเนินรักษาไว้ซึ่ง วัฒนธรรมประเพณี	- มีบ้านเก่าหรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรม ดั้งเดิม เพื่อสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยว - มีการรวบรวมองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม ท้องถิ่น เพื่อสู่การเผยแพร่ที่ถูกต้องแก่ นักท่องเที่ยว - ชุมชนและโรงเรียนมีแผนงานพื้นฟู อนุรักษ์ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ศิลปะ และการละเล่นพื้นบ้าน - ผู้แสดงทางวัฒนธรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องมี ส่วนร่วมในการวางแผนเนื้อหารูปแบบและ นำเสนออย่างภาคภูมิใจ
	7.2 การรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม คงไว้เป็นกิจวัตรปกติ	- มีการดำเนินวิถีชีวิตที่เป็นปกติ เช่น การตัก นาตร การทำบุญที่วัด การไหว้ศาลปู่ตา เป็น ต้น ไม่ควรเปลี่ยนหรือจัดทำใหม่เพื่อ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
8. ด้านการสร้าง คุณค่าและมูลค่า ของผลิตภัณฑ์	8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อ เป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือ จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว	- มีผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือชุมชน สามารถนำมาจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวได้ ทั้งเป็นของบริโภค สิ่งประดิษฐ์ เสื้อผ้า สิ่ง ทอ ของที่ระลึก โดยใช้วัสดุและวัสดุคุณ ท้องถิ่นเป็นหลัก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	8.2 ผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่า และมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	- มีการนำเสนอความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาขับเคลื่อนการเรียนรู้เพื่อให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนพร้อมกันนั้นก็สามารถจัดทำเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ เช่น การสอนทอดผ้า การจักสาน การละเล่นต่างๆ และการแสดงพื้นบ้าน
9. การบริหารของกลุ่มโขมสเตย์	9.1 การรวมกลุ่มของชาวบ้าน 9.2 คณะกรรมการกลุ่มโขมสเตย์	- การบริการจัดการด้วยเป็นการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สมาชิกกลุ่มและชุมชน ต้องมีความรู้ความเข้าใจ แนวคิดหลักการ วัฒนธรรมสังคม วิธีการของโขมสเตย์ - มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารงานได้แก่ ประธาน รองประธาน เหรียญภูมิ และกรรมการฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละชุมชน - คณะกรรมการทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจในประชุมฯ หลักการ ขั้นตอนวิธีการทำงานของโขมสเตย์ตามบทบาทหน้าที่ที่แต่ละบุคคลได้รับมอบหมาย
	9.3 กฏ กติกา การทำงาน ของคณะกรรมการ	- มีกฏ กติกา วาระการทำงาน การทำงานร่วมกันของคณะกรรมการ เช่น การจัดประชุมอย่างต่อเนื่องก่อนจะรับนักท่องเที่ยวและหลังรับนักท่องเที่ยวหรือจัดประชุมประจำเดือน - มีการจัดสรรเงินรายได้เข้าส่วนกลางของชุมชน เพื่อสาธารณประโยชน์ของชุมชน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
		<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวทางในการทำงานองค์ความรุ้มภารกิจตามหลักเกณฑ์ด่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● มีหลักเกณฑ์การเปิดรับสมัครผู้ขอสตูดี้ ● มีการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ● มีรายละเอียดกิจกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการและราคาน้ำเงินปฏิบัติในการจองบ้านพักและการชำระเงินล่วงหน้า
	9.4 มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวปฏิบัติการหมุนเวียนการให้บริการ เช่น บ้านรถ เรือ มัคคุเทศก์ เป็นต้น - มีระบบการคิดราคาที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม - มีการจัดสรรงบประมาณทุนชุมชน
	9.5 ระบบของการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบการจองล่วงหน้า - มีการลงทะเบียนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมการและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว - มีการชำระเงินล่วงหน้าในอัตรส่วนที่ทางกลุ่มเป็นผู้กำหนด
	9.6 รายละเอียดของค่าธรรมเนียม	<ul style="list-style-type: none"> - มีการระบุค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่างๆ ที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบันไว้ในข้อมูลการประชาสัมพันธ์ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหารค่าน้ำเที่ยว ซึ่งอาจจะคิดเป็นรายคนหรือคิดในลักษณะเหมาจ่าย เป็นต้น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
10. ด้านประชาสัมพันธ์	10.1 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน	- มีคู่มือ แผ่นพับ แผนที่การเดินทาง โปรแกรมการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ราคาและสถานที่ติดต่อ
	10.2 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	- มีเป้าหมาย แผนงาน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน

ที่มา : สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว, มาตรฐานไอยูสตเดย์ไทย Homestay Standard Thailand พ.ศ. 2551, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : โรงแรมพีเพิลส์แห่งชาติพัฒน์มหาวิทยาลัย, 2552).

โดยสรุปแล้ว ไอยูสตเดย์เป็นที่พักที่สามารถสัมผัสได้ถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นนั้น รวมทั้งชีวิตรากฐานที่มีความเป็นท้องถิ่นคั่งเดิม ซึ่งถือได้ว่าเป็นทางเลือกอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่ต้องการหนีจากความวุ่นวาย การดำเนินการจัดบริการที่พักแนวให้เป็นไปตามมาตรฐานของไอยูสตเดย์ที่มีการกำหนดไว้จะสามารถทำให้ไอยูสตเดย์ในพื้นที่มีความสามารถในการแข่งขัน และสามารถพัฒนาไปเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราทราบว่าบุคคลใดมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรงแต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม โดยการวัดบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงซึ่งสามารถวัดความพึงพอใจได้

ตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2535 ได้ให้ความหมายคำว่า “พึง” เป็นคำชี้กริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่า พ้อใจ ชอบใจ และคำว่า “พอใจ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เติมความต้องการ ถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาพสมพسانกัน คือ “พึง

พอใจ” จึงหมายถึง ขอบเขตถูกใจความต้องการ ความต้องการจากการศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ สามารถรวบรวมได้ดังนี้

วอลเม้น (Wolman 1978) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นสภาพความรู้สึก (feeling) ของมนุษย์ที่มีความสุข ความอิ่มเอมใจเมื่อต้องการ (wants) หรือแรงจูงใจ (motivation) ของคนได้รับการตอบสนองตามจุดมุ่งหมาย (goals)

เพาเวลล์ (Powell 1983) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนาน ปราศจากความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลจะได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการ แต่ความพึงพอใจนั้นจะหมายถึง ความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของคนต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดีและเกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคลและการได้รับการตอบสนองในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

อัญชพร นาข่า (2543 : 29, อ้างถึงใน สุริยา ศิริเวช, 2545) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

นภิวรรัตน์ ดันไทย (2533 : 66) ให้ความหมายความพึงพอใจหลังการได้รับบริการ

ว่า เป็นระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความสะอาดที่ได้รับ
2. ด้านตัวเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ
4. ด้านระยะเวลาของการดำเนินงาน
5. ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

สรุปได้ว่าความพึงพอใจคือ สิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจจึงเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนั้นยังเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ความพึงพอใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่เคยได้รับ

4.2 แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ

ทฤษฎีความความคาดหมาย (McCormick and Ilgen 1980) สำหรับทฤษฎีความคาดหมายนั้นจะอธิบายความพึงพอใจในแง่ที่ว่า ลูกค้าจะเกิดความพึงพอใจได้ต่อเมื่อเขาประเมิน

การแล้วว่าการบริการนั้นๆ จะนำผลตอบแทนมาให้ ซึ่งลูกค้าได้มีการตัดสินใจล่วงหน้าแล้วว่า คุณค่าจากการบริการจากสิ่งที่ลูกค้าได้รับเป็นเช่นไร ลูกค้าจึงเลือกเอาบริการที่นำผลลัพธ์ต่างๆ ที่ลูกค้าจะมีความพอใจที่เกิดขึ้น โดยแนวคิดทฤษฎีอยู่ที่ผล (Outcomes) ความประดูนาที่รุนแรง (violence) และความคาดหมาย (expectancy) ทฤษฎีความคาดหมายจะคาดคะเนว่า โอกาส (probability) ที่ลูกค้าแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมก็ต่อเมื่อเขาเห็น โอกาสความน่าจะเป็นไปได้ (probability) ก่อนข้างเด่นชัด หากความพึงพอใจของเขาก็จากการให้บริการที่มีคุณภาพ เขายังใช้บริการนั้น ตลอด เพราะเป็นผลลัพธ์ที่เขาประดูนา ซึ่งหมายความว่า ความหมายนี้เกิดก่อนการบริการ จึงสามารถเป็นเหตุนำไปสู่เหตุของการนาใช้บริการ เพราะพฤติกรรมบุคคลนี้เกิดจากแรงผลักดัน ซึ่ง ส่วนหนึ่งเกิดจากความต้องการและอีกส่วนเกิดจากความคาดหมายที่จะได้รับจากสิ่งของ ผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการบริการที่มีคุณภาพ จะมีความสำคัญและจำเป็นทำให้เกิด พฤติกรรมได้ ขึ้นอยู่กับความพอใจด่อการใช้บริการอย่างมีคุณภาพ

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) หรือทฤษฎี VIE ของวูรูม (Vroom 1964, ถางถึงใน สร้อยศรีภูมิ อรรถนา, 2545) มีแนวคิดสำคัญ 3 ประการ คือ จำนวนที่ประกอบ ขึ้นเป็นความชอบ (Valence) ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) และความคาดหวัง (Expectancy) โดยมีสมมติฐานพื้นฐานในทฤษฎีนี้คือ การเลือกของบุคคลในสัมพันธ์ของบุคคลนี้จะสัมพันธ์อย่างมี กฎเกณฑ์กับสภาพทางจิตวิทยาซึ่งจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับพฤติกรรม

สำหรับแนวคิด 3 ประการที่กล่าวมาข้างต้นอธิบายได้ดังนี้

1. จำนวนที่ประกอบขึ้นเป็นความชอบ (Valence) หมายถึงระดับของความชอบของ เอกบุคคลในผลลัพธ์โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง นั่นคือระดับความมากน้อยของความชอบหรือ การเห็นในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัลที่จะได้จากการกระทำนั้นเอง ดังนั้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ valence นี้คือ ค่านิยม สิ่งของ ทัศนคติ และอรรถประโยชน์ที่คาดหวัง valence จะมีค่าเป็นศูนย์ เมื่อบุคคลไม่รู้สึกสนใจขึ้นต่อผลลัพธ์ที่จะได้และจะมีค่าติดลบเมื่อบุคคลนั้นไม่อยากรับผลนั้นเลย

2. ความเป็นเครื่องมือ (Instrumentality) หมายถึง ความเป็นไปได้ของโอกาสหรือ ผลการปฏิบัติงานหรือผลลัพธ์ในระดับแรกจะทำให้ได้รับผลตอบแทนผลลัพธ์ในระดับต่อไป ซึ่ง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลปฏิบัติงานกับผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น สมมุติว่าบุคคลคนๆ หนึ่ง ประดูนาที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและเขาเห็นว่าการปฏิบัติงานที่อยู่ในเกณฑ์ดีจะเป็น ปัจจัยสำคัญทำให้เป้าหมายของเขามีผล ได้ ดังนั้นผลลัพธ์ในระดับแรกของเขายังเป็นการ ปฏิบัติงานที่อยู่ในเกณฑ์ดีและผลลัพธ์ระดับแรกจะมี valence ในทางบวก เพราะผลลัพธ์ระดับแรก นี้สัมพันธ์กับผลลัพธ์ในระดับที่สอง ที่คาดหวัง นั่นคือ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง อาจกล่าวได้ว่า ผลลัพธ์ระดับแรกจะเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ในระดับที่สองนั้นเอง

3. ความคาดหวัง (Expectancy) หมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะกระทำหรือความพยาบาน โดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ระดับที่ 1 โดยเฉพาะความคาดหวังนี้ต่างจากความเป็นเครื่องมือ โดยความคาดหวังจะเที่ยวข้องกับความพยาบานที่จะได้มาซึ่งผลลัพธ์ในระดับที่ 1 ในขณะที่ความเป็นเครื่องมือนั้นจะเกี่ยวข้องกับสัมผัสนิพพาของผลลัพธ์ในระดับที่ 1 และ 2

ในทัศนะของวูรุน ระดับการอุปนิธิของบุคคลเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ของ valence กับความเป็นเครื่องมือและความคาดหวัง และหากบุคคลจะกระทำการหลายอย่างก็อาจระดับการอุปนิธิที่ทางได้นำรวมกันก็จะเป็นพลังในการอุปนิธิ

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

5.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินคือคำว่า “movere” ซึ่งแปลว่า “เคลื่อนไหว” มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจ เช่น

สมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 302) กล่าวว่า การอุปนิธิ (motivation) มีลักษณะเป็นนามธรรม กล่าวคือ เป็นวิธีการที่จะชักนำพฤติกรรมผู้อ่อนให้ประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ พฤติกรรมของคนจะเกิดขึ้นได้ด้วยมีแรงจูงใจ (motive) เมื่อใดก็ตามที่มีแรงจูงใจ ให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ผู้ทำการซักจูงใจกำหนด

ชนิษฐา วิเศษสาร (2529 : 200) ได้ให้ความหมายว่า การอุปนิธิ (motivation) หมายถึง ภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นจากปัจจัยต่างๆ ทำให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ผู้ทำการซักจูงใจกำหนด

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 120) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าใจ ที่ทำให้เกิดการใช้พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล กระทำการใดๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือ แรงจูงใจเป็นสิ่งที่จะขับขี่ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่ต้องการ

ฟริดเจน (Fridgen 1991) ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจเป็นการต่อสู้ ภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นๆ ทำงานสิ่งบางอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งร่างกายและจิตใจ

ลูเนนเบอร์ก และออมสติน (Lunenburg & Omstein 1996) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นแรงผลักดันซึ่งส่งผลต่อบุคคลที่สามารถชินาบทึบกิจกรรมความพยาบานของบุคคลที่พึงปรารถนา เพื่อให้ไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายเฉพาะอย่าง

บาร์ลสัน และสไตน์ (Barelson & Steiner 1964) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึงสถานการณ์ภายในซึ่งไปกระตุ้นและริเริ่มเรื่องของกิจกรรมและการเคลื่อนไหว แล้วนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตามช่องทางภายในได้การนำของเป้าหมาย

5.2 แนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow 1954) มาสโลว์เป็นนักจิตวิทยา (Psychologist) เสนอทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ (The Hierarchy of needs) โดยระบุขั้นความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วไม่เป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมอย่างอื่น อีก ส่วนความต้องการที่ข้างไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของบุคคลนั้น

3. ความต้องการของบุคคลแต่ละบุคคลจะเรียงลำดับความสำคัญจากความต้องการขั้นพื้นฐานจนถึงความต้องการขั้นสูงสุด เรียกว่า “ลำดับความต้องการ” เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงขึ้นต่อๆ ไป

4. ลำดับขั้นของความต้องการของบุคคล Maslow ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของบุคคลเป็น 5 ระดับตามความสำคัญดังนี้

4.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยาภัณฑ์ ความต้องการทางเพศ

4.2 ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) ได้แก่ ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ

4.3 ความต้องการความรักและการยอมรับ (Belonging & love Needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก การยอมรับจากผู้อื่น ความเป็นมิตร และยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4.4 ความต้องการการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) คือความอยากรู้สึกว่าตนมีคุณภาพเยี่ยมมาก นี่คุณยกย่องเลื่อนไส มีความเด่นดัง ต้องการให้คนอื่นมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตน

4.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ซึ่งเป็นความต้องการรู้สึกและเข้าใจในตนเองด้วยความพยายามผลักดันชีวิตตนเองไปในทางที่ตนคาดหวังให้ดีที่สุด

ทฤษฎี Travel career ladder ของเพิร์ซ (Pearce, 1988 ถังถึงใน ศุภลักษณ์ อั้ก راجกูร, 2551) เปรียบเทียบความต้องการท่องเที่ยว กับความต้องการความต้องการก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งเด่นคลาเรนท์ความต้องการในระดับที่แตกต่างกันออกไปและเปลี่ยนแปลงไปตามวงจรชีวิต ซึ่งความต้องการเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากเงิน สุขภาพ คนอื่นๆ

ทฤษฎีนี้คือขั้นmannish ทฤษฎีของ Abraham Maslow โดยขยายความของความต้องการในแต่ละขั้น แต่ใจความหรือความคิดหลักยังคงใช้แนวความคิดของ Maslow กล่าวคือ ความต้องการขั้นต่ำต้องได้รับการตอบสนองจนพึงพอใจก่อนที่นุյย์จะมีความต้องการขั้นสูงต่อไป อย่างไรก็ตามบันได 5 ขั้น จะช่วยให้เข้าใจในภาพรวมมากกว่ามุ่งไปที่ความต้องการเพียงด้านเดียว ด้วยขั้นตอนนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ยังคงต้องการความปลอดภัยแต่อาจไม่สนใจเรื่องการพัฒนาตนเอง

Travel career ladder เน้นที่จะอธิบายว่ามนุษย์มีแรงจูงใจหลายแบบในการค้นหาประสบการณ์การท่องเที่ยว ด้วยขั้นตอนนักท่องเที่ยวชาวอสเตรเลียที่เดินทางท่องเที่ยวซึ่งอง Kong อาหารจีนและวัฒนธรรมจีน โดยลำดับขั้นความต้องการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวครั้งนี้มากกว่า 1 ขั้น รวมกันเป็นแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่แรงจูงใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในเวลาและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น การเดินทาง

ทฤษฎี Option Arousal ของ อิโซ-อะ โซลา (Iso-Ahola, 1982 ถังถึงใน ศุภลักษณ์ อั้ก ราชกูร, 2551) อธิบายนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับส่วนผสมของความต้องการสิ่งเร้าและความต้องการหลีกเลี่ยงสิ่งเร้า กล่าวคือนักท่องเที่ยวต้องการสิ่งเร้าในระดับต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความต้องการที่จะไม่ให้เกิดสิ่งเร้ามากเกินไป แต่ก็ไม่ต้องการให้น้อยเกินไป เมื่อจากจะเป็นบ่อเกิดแห่งความเบื่อ นอกจากนี้ Iso-Ahola ยังอธิบายต่อไปว่า ความต้องการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจยังเปลี่ยนไปตามช่วงชีวิต

การศึกษาแรงจูงใจให้ลึกลงไปนั้นควรใช้คำถามที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นในชีวิต และความสามารถของนักท่องเที่ยวในการศึกษา การศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวทั่วไปมักจะถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวใกล้ชิดหรือเกี่ยวข้องในระหว่างนั้นจึงเป็นหากที่จะได้คำตอบที่สะท้อนแรงจูงใจที่แท้จริง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิต ฐิติจำเริญพร และคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รูปแบบโอมสเดย์ในบริบทของนักท่องเที่ยวและชุมชนระดับที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบโอมสเดย์ โดยพิจารณาจากสภาพภูมิ

ประเทศไทย ในการบริการและกิจกรรมของชุมชน งานวิจัยนี้ได้ใช้เครื่องมือที่กันหากความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากกว่าความคาดหวังทุกเรื่อง มีความพึงพอใจในภาคในลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อมรวมทั้งการต้อนรับของเจ้าของบ้าน มีความพึงพอใจในระดับดีในเรื่องของที่พัก อาหารและเครื่องดื่มท้องถิ่น ความปลอดภัย กิจกรรมการท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชนแต่ประdeenที่ต้องปรับปรุงคือห้องน้ำและห้องส้วม นอกจากนั้นในแต่ละชุมชนพื้นที่วิจัยนี้ ชุมชนมีความรู้ความสามารถและการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบโขมสเตย์

ณิชากร ณัฐเริญลาก (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการธุรกิจโขมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์โครงสร้างและการจัดการของธุรกิจโขมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานกับโขมสเตย์ที่ยังไม่ได้รับการผ่านมาตรฐานจากสำนักงานการท่องเที่ยว 2) เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อโขมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐาน วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์ประধาน โขมสเตย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของโขมสเตย์และใช้แบบสอบถามเพื่อสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ โขมสเตย์ทั้งสองแห่ง จากผลการศึกษาพบว่า โขมสเตย์ที่ได้รับตราสัญลักษณ์การผ่านมาตรฐานนี้การจัดการโดยนำมุ่นบ้านมาดำเนินธุรกิจโขมสเตย์ มีคณะกรรมการเป็นผู้บริหารจัดการ ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในธุรกิจ ส่วน โขมสเตย์ที่ไม่ได้รับตราสัญลักษณ์มีลักษณะรูปแบบเจ้าของคนเดียว มีลักษณะเป็นธุรกิจ การจัดการชุมชน เป็นลักษณะกึ่งจ้างงาน ชาวบ้านมีส่วนร่วมน้อย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อโขมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานมากกว่าในด้านการให้บริการจากชาวบ้าน ด้านผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ที่พัก อาหาร ของที่ระลึกและกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วน โขมสเตย์ที่ไม่ได้รับมาตรฐาน ได้รับความพึงพอใจในส่วนของสภาพลักษณ์

วุฒิชาติ สุนทรสมบัตและเกศрин อิ่มเล็ก (2550) ได้ทำการจัดทำวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณภาพการบริการที่พักแรมแบบโขมสเตย์ของภาคตะวันออก : การพัฒนาศักยภาพความเข้มแข็งและความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการประกอบธุรกิจด้านท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ นุ่งศึกษาคุณภาพการบริการที่พักแรม โขมสเตย์ที่มีต่อการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวที่พักแรมแบบโขมสเตย์ ของภาคตะวันออก จากผลการศึกษาพบว่า การจัดการสภาพแวดล้อม ลักษณะของที่พัก ราคา ค่าบริการ ช่องทางการให้บริการ มีผลต่อการท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังพบข้อเสนอแนะคือ การประเมินผลและติดตามผลคุณภาพบริการของที่พักแรมแบบโขมสเตย์ย่างต่อเนื่องสามารถกระตุ้น นักท่องเที่ยวให้เดินทางมาพักแรมได้อย่างสนับสนุน

ชลิตา รินทร์พรหม และคณะ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความชั้นยืนของโขมสเตย์ในอีสาน ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ เพื่อกำหนดค่าชนิดซึ่งวัดความชั้นยืนของแหล่ง

ท่องเที่ยวโรมสเตย์ ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว กำหนดครูปแบบโรมสเตย์ที่บังเอิญในอีสานได้ และศึกษาขุթศาสตร์พื้นที่เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กุ่มอีสานได้เพื่อความบังเอิญ การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง วิธีการมีส่วนร่วม วิธีการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้างและการสัมภาษณ์โดยสนทนากลุ่ม ผลการศึกษาดังนี้ชี้ว่าความบังเอิญของโรมสเตย์ สอดคล้องและครอบคลุมแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างบังเอิญและเกณฑ์มาตรฐานโรมสเตย์ไทย ผลการศึกษาความพึงพอใจและความต้องการนักท่องเที่ยว ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวโรมสเตย์ในระดับปานกลาง ประเด็นที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจระดับมากที่สุดคือ อัชญาศัยไม้ครึ่งเจ้าของบ้านและชุมชน ประเด็นที่จดอยู่ลำดับต่ำสุดคือการจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก ข้อเสนอแนะในการวิจัยที่สำคัญมากสำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโรมสเตย์คือการบทวนดัชนีชี้วัดมาตรฐานโรมสเตย์ไทยให้สอดคล้องกับแนวความคิดการท่องเที่ยวอย่างบังเอิญ

กรรวี กันเงิน (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) ศึกษาความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี 3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเสริม ลักษณะการท่องเที่ยว รูปแบบในการเดินทางท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาจากภูมิลำเนาอื่นๆ และนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและการสัมทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อพิจารณาจากหลายด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์ 2) ด้านการบริการต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ 3) ด้านระบบทาง 4) ด้านที่พัก 5) ด้านความปลอดภัย 6) ด้านร้านจำหน่ายอาหาร 7) ด้านสถานที่จำหน่ายของที่ระลึก ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อจำแนกตามสถานที่พักและการพักค้างแรมไม่แยกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามเพศ อาชีวกรรมศึกษา รายได้ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จำนวนครั้งในการเดินทาง ลักษณะในการท่องเที่ยว

รูปแบบในการท่องเที่ยว การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จำนวนคืนในการพักและภูมิลำเนา พนบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พชร. พิพัฒน์ ไชยประพงษ์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการแหล่งพักอาศัยแบบโอมสเตอร์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโโคก โคลมีวัฒนประสงค์เพื่อ ศึกษาวิธีการจัดการแหล่งพักอาศัยที่เหมาะสมสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีพักแบบโอมสเตอร์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการทำกำหนดกรอบการวิจัย 6 ด้าน ได้แก่ การจัดการองค์กร การจัดการด้านภาษา การจัดการด้านการตลาด การจัดการด้านการเงิน การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การวิจัยมีการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มๆ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล นอกจากนั้นยังใช้วิธีการสังเกตุและบันทึกภาพ ผลการศึกษาพบว่า สภาพทั่วไปในหมู่บ้านโโคก โคลมีเปลี่ยนโอมสเตอร์มาเป็นเวลานาน 6 ปี มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีที่พักแบบโอมสเตอร์ มีการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางและการปฏิบัติ ลักษณะทั่วไปในหมู่บ้านเป็นหมู่บ้านชนบทที่มีวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของชาวยุ่นไทย การจัดการท่องเที่ยวในหมู่บ้านโโคก โคลมีพนบว่า

1. มีการจัดองค์กรแบบที่ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม ชุมชนให้ความร่วมมือสอดคล้องกับแนวทางการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เผื่อคุณค่าด้านการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและการให้คำปรึกษาที่ไม่ต่อเนื่อง

2. การจัดการด้านภาษาพบว่าหมู่บ้านโโคก โคลมีไม่มีเอกลักษณ์ทางด้านภาษาที่ชัดเจนของสถาปัตยกรรมผู้ไทยซึ่งไม่ได้นำเสนออักษรอะท่างภาษาพหุของหมู่บ้านเป็นจุดเด่นในการท่องเที่ยว มีเพียงความเป็นระเบียนของบ้านพักโอมสเตอร์โดยเจ้าของบ้านเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนใหญ่ทำได้เรียบร้อยและนักท่องเที่ยวพึงพอใจ

3. การประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการเองโดยชุมชนยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลักทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยววนอ้อม จึงต้องการการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ชุมชนต้องการเงินทุนสำหรับบำรุงรักษาบ้านพักที่เป็นโอมสเตอร์แหล่งแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้าน

5. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของหมู่บ้านเน้นการนำเสนอด้านวัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

6. ปัจจัยสำคัญในการรองรับนักท่องเที่ยวของชุมชนขึ้นอยู่กับจำนวนที่พักที่ชุมชนสามารถจัดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้ แต่จะต้องดำเนินถึงความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การจัดการบะແລະน้ำเสีย

7. พื้นที่ศึกษา

อำเภอบางกอกที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรสงครามซึ่งเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย อยู่ในระหว่างละติจูดที่ 13-14 องศาเหนือ และลองดิจูดที่ 99-101 องศาตะวันออก บริเวณริมฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านตะวันตก บริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง มีพื้นที่ทั้งหมด 416.707 ตารางกิโลเมตร หรือ 260,442 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามเส้นทางรถชนต์ประมาณ 65 กิโลเมตร อาณาเขตทาง ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสาครทิศใต้ติดต่อกับอ่าวไทยบริเวณปากแม่น้ำแม่กลองและจังหวัดเพชรบุรี ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดราชบุรีและจังหวัดเพชรบุรี

7.1 สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล คือเป็นที่ราบคั่งที่อุดมสมบูรณ์จากการทับถมของดินตะกอนที่พัดพามาจากลุ่มน้ำตอนบน มีป่าชายเลน หาดเลน ดินตอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ(ดอนหอยหลอด) คลอคแนวชายฝั่งทะเลกว่า 23 กิโลเมตร มีชุมชนพืชชายน้ำบริเวณริมฝั่งแม่น้ำและลำน้ำย่อยต่าง ๆ ไม่มีภูเขาและภูเขา มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่านจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ผ่านอำเภอบางกอกที่อำเภอเมืองสมุทรสงคราม โดยสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือพื้นที่ฝั่งตะวันออก(ฝั่งขวา)และพื้นที่ฝั่งตะวันตก(ฝั่งซ้าย)ของแม่น้ำแม่กลอง โดยในส่วนของพื้นที่ด้านฝั่งตะวันตกจะสูงกว่าพื้นที่ด้านฝั่งตะวันออกเล็กน้อยระดับพื้นที่สูงสุด 9 เมตรและ 6 เมตร ตามลำดับจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีความลาดเอียงน้อยกว่าร้อยละ 1 และมีลักษณะน้ำขุ่นใหญ่ประมาณ 391 คลอง และถูกซอยแบ่งเป็นแพรก สำrage และลำประโถง ซึ่งเป็นเครื่อยข้างทางน้ำอีกกว่า 2,000 สาย ที่ทำหน้าที่ระบายน้ำระหว่างพื้นที่ส่วนบนกับฝั่งทะเลและบังทำหน้าที่เป็นแก้ลิงหรือพื้นที่แผ่นธารองรับน้ำที่ขึ้นลงทุก ๆ 6 ชั่วโมง ประสานสอดคล้องกับลักษณะการทำสวนแบบทำดินยกองทำให้เป็นจังหวัดที่มีระบบนิเวศ สามารถน้ำคืนน้ำกร่อย และน้ำเค็ม

7.2 สภาพเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการทำประมง ส่วนอุตสาหกรรมนั้นส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก โดยอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตน้ำปลา อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสมุทรสงครามขยายตัวเพิ่มขึ้น

เล็กน้อยและการทำประมงเป็นสาขาวิชาการผลิตที่ทำรายได้สูงสุด รองลงมาคือเกษตรกรรม และการแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างจ่าย

7.3 การคุณภาพ

ในอดีตการคุณภาพจังหวัดสมุทรสงคราม โดยทั่วไปอาศัยการคุณภาพงานน้ำ แต่ปัจจุบันมีทางหลวงแผ่นดินตัดผ่านในปี พ.ศ.2512 ทำให้สามารถติดต่อกับกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

7.3.1 ทางรถไฟ มีทางหลวงแผ่นดินทั้งหมด 4 สาย ประกอบด้วย

7.3.1.1 สายชนบท – ปากท่อ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึง สมุทรสงคราม ประมาณ 65 กิโลเมตร

7.3.1.2 สายสมุทรสงคราม – สมุทรสาคร ระยะทางประมาณ 32.50 กิโลเมตร

7.3.1.3 สายสมุทรสงคราม – ค่าเนินสะพาน บางแพ

7.3.1.4 สายสมุทรสงคราม – ปากท่อ

7.3.2 ทางรถไฟ ปัจจุบันเป็นสายแม่กลอง วงเวียนใหญ่ ใช้สำหรับการสัญจร และขนส่ง การคุณภาพรถไฟเบอร์ เป็น 2 ตอน จากสถานีแม่กลอง อ.เมือง – สถานีบ้านแหลม อ.เมือง ระยะทาง 33.10 กิโลเมตร แล้วลงเรือข้ามแม่น้ำท่าจีน ไปยังรถไฟตอนที่ 2 ที่สถานีน้ำตก อ.สมุทรสาคร จากสถานีน้ำตก – สถานีวงเวียนใหญ่ ระยะทาง 33.80 กิโลเมตร

7.3.3 ทางน้ำ จังหวัดสมุทรสงครามมีแม่น้ำไหลผ่านทั้ง 3 อุบัติ เป็นระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ออกสู่ปากอ่าวแม่กลอง มีคลองเล็กๆ มากมาย การคุณภาพในจังหวัดจึงนิยมใช้เรือ ซึ่งโดยมากได้แก่ เรือบันด์ เรือหางยาว เรือแจ

7.4 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

7.4.1 ค่ายบางกุ้ง เป็นค่ายทหารเรือไทยที่มีชื่อปรากฏอยู่ในพงศาวดารชาติไทย และเป็นที่ที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่เกิดวิรกรรมของชาวแม่กลอง ในระหว่างตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาถึงกรุงธนบุรี ซึ่งทหารไทย-จีน โดยการนำของพระเจ้าตากสินมหาราชร่วมขึ้นໄล กองทัพพม่าทำให้ข้าศึกแตกพ่าย และเป็นค่ายทหารไทยที่สร้างความเกรงขามให้กองทัพพม่าเป็นอย่างยิ่ง ค่ายบางกุ้งแห่งนี้ได้ถูกปล่อยให้รกร้างก่อน 200 ปี จนมาถึงปี 2510 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ตั้งเป็นค่ายลูกเสือขึ้นเพื่อเป็นการเกิดพระเกียรติพระเจ้าตากสินมหาราชและได้สร้างศาลาพระเจ้าตากสินไว้เป็นอนุสรณ์ ภายในบริเวณค่ายบางกุ้งเป็นที่ตั้งของวัดโนนสต์และวัดบางกุ้งอันเก่าแก่

ภายในโบสถ์มีพระประธานเป็นพระพุทธชูปีนพนาค ใหญ่ ชาวบ้านเรียกหลวงพ่อโบสถ์น้อยและ
ภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นเรื่องเกี่ยวกับพุทธประวัติ

7.4.2 อาสนวิหารแม่พระบังเกิด เป็นสถานที่สักการะอันศักดิ์สิทธิ์ของคริสตชนที่
อาศัยอยู่โดยรอบสร้างขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1890 โดยบาทหลวงปาโลซัลอน มิชชันนารี ชาวฝรั่งเศส
ใช้เวลาสร้างถึง 6 ปี จึงเสร็จสมบูรณ์ เป็นสถาปัตยกรรมแบบโกรกิกของประเทศฝรั่งเศส ภายใน
ประดับด้วยกระจกสี มีรูปปั้นธรรมานาคน้ำเงิน อ่างล้างนาป ชาทีมนลักษณะต่างๆ และรูปแกะสลัก
บรรยายเกร็งประวัติในพระคัมภีร์คริสตศาสนา

7.4.3 วัดเจริญสุขารามวรวิหารและอุทധานมัจฉา ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 5
กิโลเมตร มีพระพุทธชูปีที่ประชาชนทั่วไปเลื่อมใสศรัทธาคือ หลวงพ่อโอด ประดิษฐานเป็นองค์
ประธานอยู่ในอุโบสถ มีลักษณะเป็นพระปฎิมากรสร้างด้วยศิลาแลง ปางมารวิชัยในสมัยสุโขทัย ใน
ฐานหน้าหัววัดมีปูงปลาลายข้ออ้อเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะ ปลาตะเพียนเงิน และปลาตะเพียนทอง

7.4.4 คอนหอยหลอด เป็นสันตอนที่เกิดขึ้นบริเวณปากแม่น้ำแม่กลองชายฝั่งทะเล
ของจังหวัดสมุทรสงคราม มีลักษณะเป็นสันตอนใหญ่คลอดชายฝั่งทะเล มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ
22,000 ไร่ จำนวนคอนที่เกิดขึ้นในขณะนี้มีทั้งหมด 7 คอน แต่ละคอนแยกจากกันด้วยร่องน้ำเล็กๆ
ลึกบ้าง ตื้นบ้าง คอนที่มีหอยหลอดชากุ่มมากที่สุด 5 คอน ซึ่งเป็นคอนที่เกิดขึ้นนานแล้ว ความ
นานแห่งของหอยหลอดคอนพื้นที่ประมาณ 15,056.25 ไร่ลักษณะพื้นที่ของคอนหอยหลอดเป็น
ลักษณะเดินป่าทราย ชาวบ้านเรียกว่า "ทรายขี้เป็ค" ซึ่งอาจนำไปใช้เป็นที่ได้ แต่ใช้ประโยชน์ในการ
ก่อสร้างไม่ได้หอยหลอดจะอยู่นานแห่งนี้บริเวณที่มีทรายประมาณ 60 เปลอร์เซ็นต์ขึ้นไป ความ
นานแห่งของหอยหลอดขึ้นอยู่กับ สภาพแวดล้อมในแต่ละปีที่เปลี่ยนแปลง ขนาดของหอยที่โต
เต็มที่ มีสภาพความเป็นอยู่โดยการฝังด้วยตั้งเป็นแนวคั่งอยู่ใต้พื้นทราย บานน้ำแห้งซึ่งเป็นช่วงโอกาส
ที่ชาวประมงจะทำการจับหอยหลอดได้หอยจะเปิดฝาอยู่เรียบทึ่น และยึดตัวขึ้นออกจากจับแพลงคอน
เป็นอาหารหรือการเคลื่อนตัวออกไปหาพื้นที่อยู่ใหม่

7.4.5 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร วัดเพชรสมุทรวรวิหาร เดิมชื่อ "วัดศรีจำปา" สร้างขึ้น
ในราชสมัยพระเจ้าปราสาททองแห่งกรุงศรีอยุธยา ตามคำนานาเล่าว่า ในปี พ.ศ.2307 ชาวบ้าน
แหลมในเขตเมืองเพชรบุรีพบรหินพม่านาดีตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณด้านล่างต้นไม้ ชาวบ้านแหลมได้ขอวัดศรีจำปา
และเรียกหมู่บ้านนี้ว่า "บ้านแหลม" ตามชื่อหมู่บ้านเดิมของตน ชาวบ้านแหลมได้ช่วยกันบูรณะวัด
ศรีจำปาและเรียกวันนี้ใหม่ว่า "วัดบ้านแหลม" ต่อมาวัดบ้านแหลมได้ยกฐานะขึ้นเป็นอารามหลวง
ขึ้นวิหาร ได้รับพระราชทานนามว่า "วัดเพชรสมุทรวรวิหาร" มีพระพุทธชูปีสำคัญคือ "หลวง
พ่อบ้านแหลม"

7.4.6 ตลาดน้ำขามเย็น ในอดีตเมืองอัมพวาถือว่าเป็นศูนย์กลางการค้าคมนาคมทางน้ำ ที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม มีตลาดน้ำขนาดใหญ่และชุมชนริมน้ำที่เป็นศูนย์กลางค้านพาณิชยกรรม แต่ผู้คนจำนวนมากของการพัฒนาการคมนาคมทางบก ทำให้ความเป็นศูนย์กลางฯ ของอัมพวา ต้องสูญเสียไป ตลาดน้ำค่อยๆลดความสำคัญและสูญหายไปในที่สุดทั้ง ไว้แต่ร่องรอยของความเจริญในอดีตซึ่งบังคงปรากฏให้เห็นชัดเจนในทุกวันนี้ ทางเทศบาลตำบลอัมพวา โดยความร่วมมือ ร่วมใจของประชาชนในท้องถิ่น ได้ฟื้นฟูตลาดน้ำอัมพ瓦ขึ้นมาอีกรังหนึ่ง เพื่อนำรักษ์ความเป็นอยู่ ของชุมชนริมน้ำ ซึ่งในปัจจุบันจะหาดูได้ยาก ให้สืบทอดตลอดไป โดยใช้ชื่อว่า "ตลาดน้ำขามเย็น"

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเตอร์ ตามมาตรฐานโอมสเตอร์ไทย กรณีศึกษา อำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเตอร์และพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักรแรมแบบโอมสเตอร์ ในพื้นที่อำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม ดำเนินการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology Research) ระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักท่องเที่ยว รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และการสังเกต มีรายละเอียดข้อตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เกณฑ์การเลือกพื้นที่
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุโขทัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการศึกษารั้งนี้คือ ผู้ประกอบการที่พักรแรมในอำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 33 แห่ง ซึ่งหลังจากผู้วิจัยได้สำรวจพื้นที่ศึกษาในเบื้องต้นทั้ง 33 แห่ง พนว่า มีโอมสเตอร์ที่เข้ามาอยู่ดำเนินการตามนิยามความหมายของโอมสเตอร์ที่กำหนดค่าว่า โอมสเตอร์คือบ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งเด่นใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทนความเหมาะสม พนว่าในพื้นที่อำเภอ บางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม มีประมาณ 7 แห่ง และเมื่อผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนามพบข้อจำกัดด้านการให้ข้อมูลของผู้ประกอบการเจ้าของโอมสเตอร์ จึงทำให้ได้จำนวนผู้ประกอบการ โอมสเตอร์จำนวน 3 แห่ง ส่วนประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยว ได้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเข้าพักรแรมที่พักรแรมโอมสเตอร์ ในอำเภอ บางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม เท่านั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการเจ้าของโอมสเตอร์ในอำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักแรมยังโอมสเตอร์ทั้ง 3 แห่ง ดังต่อไปนี้

1.2.1 ผู้ประกอบการเจ้าของโอมสเตอร์ในพื้นที่อำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจโอมสเตอร์ที่มีศักขภพในการตอบคำถามและข้อเสนอแนะผู้วิจัยซึ่งในพื้นที่ศึกษา มีจำนวน 3 แห่ง ได้แก่ กำนันหาดโอมสเตอร์ บ้านปลายคลองไทร โอมสเตอร์ และบ้านสวนโนเวชพันธ์ โอมสเตอร์

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเลือกเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักแรมยังโอมสเตอร์ ทั้ง 3 แห่ง โดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในช่วงเดือน มกราคมถึงกุมภาพันธ์

2. เกณฑ์การเลือกพื้นที่

2.1 โอมสเตอร์ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

2.2 เป็นโอมสเตอร์ที่มีความหมายความท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคือ บ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีวัสดุประดับที่จะเรียกว่าห้องนอนและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งเดินทางท่องเที่ยวและพักแรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยวโดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

2.3 ผู้ประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งจากการลงพื้นที่มีจำนวน 3 แห่ง คือ กำนันหาดโอมสเตอร์ บ้านปลายคลองไทร โอมสเตอร์ และบ้านสวนโนเวชพันธ์ โอมสเตอร์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบสังเกต ในประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ประกอบการเจ้าของโอมสเตอร์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง (Non-Structure Interview) ที่มีการกำหนดแนวคำถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินการค้านการขับบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ จำนวน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอธิบายไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการบริหาร ของกลุ่มโอมสเตอร์ และด้านการประชาสัมพันธ์ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

3.2 แบบสอบถาม ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เพื่อทราบข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 ข้อ คำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าพัก โอมสเตอร์ และการเดินทาง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ จำนวน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอัชญาศัย ในครีของเจ้าบ้านและสมาชิก ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการบริหารของกลุ่ม โอมสเตอร์ และด้านการประชาสัมพันธ์ ใช้ แบบการวัดของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งทั้งทั่งบวกและทางลบ ให้เลือกตอบ มีลักษณะเป็นค่าตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ข้อคำถามเพื่อสอบถามความพึงพอใจ แบ่งการวัดเป็น 5 ระดับ

5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

และนำคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจมาแปลความหมาย โดยกำหนดไว้เป็น เกณฑ์ประมาณค่าดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	ค่าคะแนนเฉลี่ย
มากที่สุด	4.50 – 5.00
มาก	3.50 – 4.49
ปานกลาง	2.50 – 3.49
น้อย	1.50 – 2.49
น้อยมาก	1.00 – 1.49

ส่วนที่ 3 ความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว เพื่อแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเดินทางมาพักแรมโขมสเตย์ ในอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นลักษณะข้อคิดเห็นแบบปลายเปิด

3.3 แบบสังเกต เพื่อทำการสังเกตสภาพแวดล้อมด้านกายภาพของ โขมสเตย์ที่เข้าไปทำการศึกษา ทั้ง 3 แห่งและเพื่อนับที่กีฬาพาราลลิมปิก โขมสเตย์ รวมทั้งทำการสังเกต พฤติกรรมของผู้ประกอบการ โขมสเตย์ระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาถึงความเป็นกันเองของ ผู้ประกอบการ ลักษณะการตอบคำถาม เพื่อใช้ประกอบการเก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูล แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ ตำรา บทความ แล้วระบบสืบค้าทางอินเตอร์เน็ต รวมถึงข้อมูลที่ได้ถูกเก็บรวบรวมจากหน่วยงานราชการ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ห้องสมุด มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในรูปแบบของรายงาน สถิติ

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ประกอบการเข้าของ โขมสเตย์โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ชนิดไม่มีโครงสร้าง (Non-Structure Interview) ส่วนนักท่องเที่ยวผู้วิจัยจะดำเนินการ แจกแบบสอบถามให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวและได้เข้าพักแรมชั่วโขมสเตย์ในพื้นที่ศึกษาทั้ง 3 แห่ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

5.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเข้าของ โขมสเตย์ จะถูก นำมาตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จัด หมวดหมู่ของข้อมูลแยกตามประเด็นวัตถุประสงค์ของการศึกษา สรุปผลและนำเสนอผลการศึกษา ในรูปแบบของการพรรณนาความ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวม

5.2 ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามจะนำเสนอในรูปสัดส่วน (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าเฉลี่ย (Mean)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเต็ย ตามมาตรฐานโอมสเต็ยไทย กรณีศึกษา อำเภอบางกุนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม” ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักแรมซึ่ง โอมสเต็ยในอำเภอ กุนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 54 คน การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ โอมสเต็ยจำนวน 3 ราย นำมายิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือไปนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเต็ย จำนวน 10 ค้าน คือ ค้านที่พัก ค้านอาหาร ค้านความปลอดภัย ค้านอัชญาศัย ในตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ค้านรายการนำเที่ยว ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค้านวัฒนธรรม ค้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ค้านการบริหารของกลุ่ม โอมสเต็ย และค้านการประชาสัมพันธ์

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักแรมซึ่ง โอมสเต็ย ในพื้นที่อำเภอ กุนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเต็ย จำนวน 10 ค้าน คือ ค้านที่พัก ค้านอาหาร ค้านความปลอดภัย ค้านอัชญาศัย ในตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ค้านรายการนำเที่ยว ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค้านวัฒนธรรม ค้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ค้านการบริหารของกลุ่ม โอมสเต็ย และค้านการประชาสัมพันธ์

3. ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 การศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ โอมสเตอร์ จำนวน 3 แห่ง คือ บ้านปลาดองไทร โอมสเตอร์ กำนันหาดโอมสเตอร์ และบ้านสวนโนนเวชพันธ์โอมสเตอร์ และการสังเกตโดยผู้วิจัยเพื่อศึกษาระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ จำนวน 10 ค้าน คือ ค้านที่พัก ค้านอาหาร ค้านความปลอดภัย ค้านอัชญาศึกในครีของเจ้าบ้านและสมาชิก ค้านรายการนำเที่ยว ค้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค้านวัฒนธรรม ค้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ชุมชน ค้านการบริหารของกลุ่มโอมสเตอร์ และค้านการประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษาอธิบายได้ดังนี้

1. การจัดการค้านที่พัก

1.1 บ้านพักที่นำมาเปิดให้บริการ โอมสเตอร์นี้ ส่วนใหญ่จะเป็นบ้านทรงไทย ปลูกสร้าง บริเวณริมน้ำ มีที่พักทั้งห้องเดี่ยวและห้องพักร่วม และด้วยภาวะการแข่งทางธุรกิจที่รุนแรงในปัจจุบันจึงทำให้ผู้ประกอบการมีต่อเติมและสร้างที่พักเพิ่มขึ้น โดยแยกจากคัวบ้านเดิมจึงทำให้โอมสเตอร์ในปัจจุบันมีรูปแบบที่แตกต่างไปจากนิยามของโอมสเตอร์ที่ผู้เข้ามาพักต้องอยู่บ้านหลังเดียวกับเจ้าของบ้าน การดำเนินงาน โอมสเตอร์ในปัจจุบัน ได้มีการปรับตัวเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในปัจจุบันมากขึ้น ด้วยความหลากหลายของนักท่องเที่ยวรวมไปถึงรูปแบบการใช้บริการที่ต้องการความสะดวกสบายจึงทำให้โอมสเตอร์ต้องมีการเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำอุ่น เป็นต้น

1.2 ทางค้านราคา มีการกำหนดราคาที่ขึ้นอยู่กับขนาดห้องและจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพัก เช่น ห้องธรรมดาราคา 300-400 บาท/คืน ห้องติดเครื่องปรับอากาศ ราคา 400-500 บาท/คืน เป็นต้น ซึ่งค่านบริการดังกล่าวจะรวมค่าอาหาร ไว้ด้วย

2. ค้านอาหารและโภชนาการ

2.1 ค้านอาหารนี้ จากการศึกษาพบว่า อาหารที่เครื่องไข่สำหรับนักท่องเที่ยวนั้นมีทั้งอาหารที่เป็นอาหารพื้นบ้าน เช่น น้ำพริก ปลาทู แกงส้ม และอาหารที่รับประทานกันโดยทั่วไป มีทั้งเจ้าของบ้านจัดเตรียมเองและมีการสั่งซื้อจากร้านค้าเพื่อนำบริการนักท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกซึ่งก็ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของโอมสเตอร์ที่ต้องไม่ซื้ออาหารหรือกับข้าวถุงนำบริการนักท่องเที่ยว

2.2 ทางค้านความสะอาด โอมสเตอร์ส่วนใหญ่จะประสบกับปัญหาในเรื่องความสะอาด เมื่อมีปริมาณนักท่องเที่ยวเข้ามาพักพร้อมๆ กัน รวมถึงความพร้อมในการบริการเพร率 โอมสเตอร์ ส่วนใหญ่เป็นเพียงการดำเนินงานโดยสมาชิกในครัวเรือนเท่านั้น และมีเพียงบางครั้งที่จะจ้างคนงานซึ่งก็เป็นคนในชุมชน

3. ด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัยนี้ จากการศึกษาพบว่า โอมสเตช์ส่วนใหญ่มีการคุ้มครองเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในขั้นพื้นฐาน คือ มีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านไว้สำหรับการเจ็บป่วยเล็กน้อย มีการเตรียมอุปกรณ์ป้องกันสั่นสะ汉กิจกรรมที่อาจเกิดขึ้นอย่าง เช่น เสื้อชูชีพ แต่ที่ยังต้องการเพิ่มเติมคือแสงสว่างในบ้านค่าคืน เมื่อจากที่พักอยู่ในบริเวณสวน มีต้นไม้ปกคลุมอยู่มาก จึงทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอ

4. อัชญาตัยในตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

ด้านอัชญาตัยในตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนนั้นนับได้ว่าเป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตช์ เพราะเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนนั้นมีอัชญาตัยในตรีที่ค่อนข้างให้ความเป็นกันเองแก่ผู้มาเยือน มีการແลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกัน รวมถึงการແลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ระหว่างกันด้วย จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวหลงทาง ๆ คนเดือกด้วยหัวใจ

โอมสเตช์ เพราะรู้สึกถึงการต้อนรับและไม่ตรีที่ดีของเจ้าของบ้าน จึงกลับมาพักซ้ำที่เดิมอีกครั้ง

มหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

5. รายการนำเที่ยว

ทางด้านรายการนำเที่ยวในนี้ โอมสเตช์แต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่ใกล้เคียงกัน เช่น จะมีการจัดให้ล่องเรือชมหิ้งห้อย นั่งเรือไปคลานน้ำอ้มพวา หรือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ แต่ก็มีน้ำใจว่ากิจกรรมที่จัดให้นักท่องเที่ยวมีค่อนข้างน้อย รวมไปถึงนักท่องเที่ยวเองต้องการที่ไปท่องเที่ยวกันเองภายในกรุ่น จึงต้องการเพียงคำแนะนำของผู้ประกอบการเท่านั้น

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.1 แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น คลานน้ำอ้มพวา คลานน้ำห่าตา คลานทางรถไฟ ถนนหอยหลอด วัดค่างๆ เช่น วัดเพชรสมุทรซึ่งเป็นวัดประจำจังหวัด วัดเจริญสุขารามและอุทบานนังษา พื้นที่ศึกษาทางประวัติศาสตร์ ค่ายบางกุ้ง รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชุมชนห้อย ถนนหอยหลอด ป่าชายเลน เป็นต้น

6.2 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ทางผู้ประกอบการจะให้ความสนใจและเอาใจใส่มาก จัดการทั้งบริเวณบ้าน และแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากขาดข้อมูลการท่องเที่ยวในสมุทรสงครามเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคุ้มครองเป็นพิเศษทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่น มีการนำขยะมาทำเป็นปุ๋ยชีวภาพ การรณรงค์ไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงในแหล่งน้ำ

7. ด้านวัฒนธรรม

สิ่งที่เป็นจุดเด่นทางด้านวัฒนธรรมของ โอมสเตย์ในพื้นที่คือ การนำบ้านทรงไทยมาใช้ในจัดทำบ้านพัก โอมสเตย์ รวมถึงประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่บังคับค้างอยู่ การทำมูญตักนาคร กิจกรรมการแสดงละครบอก ตะครใน

8. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ในห้องถินที่เป็นจุดเด่นคือ ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว เช่น ซอ ของคอกแต่งบ้าน และเครื่องใช้ค่างๆ ที่ทำจากกระลามะพร้าว เป็นต้น แต่ในส่วนของการคุ้ดไลเรื่องของการตั้งราคา ขึ้นไม่เหมาะสม รวมทั้งในเรื่องของการควบคุมคุณภาพของสินค้าที่บังไม่ได้มาตรฐาน

9. ด้านการบริหารงานของกลุ่มโอมสเตย์

จากการเก็บข้อมูลพบว่า โอมสเตย์ส่วนใหญ่เข้าใจว่าการที่จะได้รับการประเมินให้ผ่านมาตรฐาน โอมสเตย์นี้ จำเป็นที่จะต้องมีการรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 3 หลังคาเรือนขึ้นไป ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์รวมไปถึงการดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว แต่โอมสเตย์ส่วนใหญ่ในพื้นที่ไม่ได้เข้ารวมกลุ่ม โอมสเตย์ เพราะขอบเขตหนึ่งปัญหาของการรวมกลุ่มนี้เดียว คือปัญหาน้ำท่วมที่บ้านที่ตั้งตระหง่านอยู่ในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมบ่อยครั้ง ทำให้บ้านไม่สามารถเข้ามาใช้บริการได้ แต่ก็มีการแก้ไขโดยการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบ้านที่ตั้งตระหง่าน ทำให้สามารถช่วยเหลือกันได้

ในเรื่องของการดำเนินงานนี้ ส่วนใหญ่จะดำเนินงานเป็นไปในระบบเครือญาติโดยมีเจ้าของบ้านเป็นผู้ปฏิบัติเอง และมีสมาชิกในครอบครัวเข้ามาร่วมด้วยหรือ จะมีการจ้างบุคคลภายนอก เข้ามาร่วมงานบ้านเป็นบางครั้ง ในกรณีที่มีลูกค้าเข้าใช้บริเวณเป็นจำนวนมากเท่านั้น การติดต่อสื่อสารกันที่พัก เจ้าของบ้านจะเป็นผู้ให้ข้อมูลเอง ทั้งการสอนถ่านอัตราค่าที่พัก อาหาร รวมไปถึงการจองห้องพักค่าวน

10. ด้านการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ของ โอมสเตย์ในพื้นที่มีน้อยส่วนใหญ่จะเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ ซึ่งจะมีข้อมูลทางด้านที่พัก ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมไปถึงกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้ บางแห่งมีการจัดทำแผ่นพับ จะมีเพียงบางแห่งที่มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออื่น เช่น เป็นสูนย์สนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์ สังคมไทย กิจกรรมค่าย ประชุม สัมมนา งานเลี้ยง ถ่ายภาพนิทรรศ์ แต่การที่จะทำให้ลูกค้ากลับมาพักอีกครั้งคือ การใช้การประชาสัมพันธ์โดยปากต่อปาก

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอนสเตย์

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเที่ยวชาวไทยจำนวน 54 คน ผลการศึกษาแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

n = 54

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	24	44.44
หญิง	30	55.56
2.อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	4	7.41
21-30 ปี	14	25.93
31-40 ปี	23	42.59
41-50 ปี	9	16.67
51-60 ปี	4	7.41
60 ปีขึ้นไป	0	0.00
3.การศึกษา		
ประถมศึกษา	2	3.70
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	9.26
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	10	18.52
อนุปริญญา / ปวส.	10	18.52
ปริญญาตรี	25	46.30
อื่นๆ	2	3.70

ตารางที่ 4 (ต่อ)

n = 54

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	7	12.96
แม่บ้าน	2	3.70
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	19	35.19
พนักงานบริษัทเอกชน	15	27.78
ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	6	11.11
รับจำนำ	4	7.41
อื่นๆ	1	1.85
5.รายได้		
ต่ำกว่า 5,001 บาท	5	9.26
5,001-10,000 บาท	11	20.37
10,001-15,000 บาท	12	22.22
15,001-20,000 บาท	9	16.67
20,001-25,000 บาท	8	14.81
25,001-30,000 บาท	1	1.85
30,000 บาทขึ้นไป	8	14.81
6.ท่านเคยนาพกโอมเสตย์แห่งนี้หรือไม่		
เคย	30	55.56
ไม่เคย	24	44.44

ตารางที่ 4 (ต่อ)

n = 54

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7.เหตุผลที่เลือกพักโอมสเต็ย		
เดินทางสะดวก	4	7.41
ค่าใช้จ่ายสมเหตุผล	5	9.26
ความปลอดภัย	3	5.56
บริการประทับใจ	10	18.52
การส่งเสริมการตลาด	2	3.70
ความเงียบสงบ	28	51.85
กิจกรรมระหว่างการพักโอมสเต็ย	2	3.70
อื่นๆ	0	0.00
8.ท่านเดินทางมาจากจังหวัดใด		
จังหวัดสมุทรสงคราม	22	40.74
จังหวัดอื่นๆ	32	59.26
9.การมาท่องเที่ยวท่านพักค้างแรมกี่คืน		
พัก 1 คืน	26	48.15
พัก 2 คืน	12	22.22
พัก 3 คืน	12	22.22
อื่นๆ	4	7.41

จากตารางที่ 4 อธิบายได้ว่า

เพศ ของกลุ่มตัวอย่าง พน.ว่าเป็นเพศชาย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และเพศหญิง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56

อายุ ของกลุ่มตัวอย่าง พน.ว่า อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 อายุ 21-30 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 อายุ 31-40 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 42.59 อายุ

41-50 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 อายุ 51-60 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และอายุ 60 ปีขึ้นไปไม่พบข้อมูลการพักแรม

ระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับประถมศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.26 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

อาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาชีพนักเรียน / นักศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 แม่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 ราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 รับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85

รายได้ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รายได้ต่ำกว่า 5,001 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.26 รายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 20.37 รายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 รายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 รายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.84 รายได้ 25,001-30,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 และรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 8 คน จำนวน 14.81

การเข้าพักแรม ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกพักโภนสเดชที่เกย์ เข้าพักมาก่อน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และมีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ที่เลือกพักโภนสเดชที่ขังไม่เกย์พักแรม

เหตุผลในการเลือกพักค้างแรมโภนสเดช ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เลือกพักโภนสเดช เพราะเดินทางสะดวก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 ค่าใช้จ่ายสมเหตุผล จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 9.26 ความปลอดภัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 บริการประทับใจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 การส่งเสริมการตลาด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ความเงียบสงบ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 51.85 และกิจกรรมระหว่างการพักแรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ภูมิลำเนา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักแรมยังโภนสเดช ในจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากจังหวัดอื่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ราชบุรี ชลบุรี นครปฐม สมุทรปราการ นครราชสีมา 朗 หนองราชบุรี อุบลราชธานี สุรินทร์ หนองคาย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26

จำนวนคืนในการห้างแรม ของกลุ่มดัวอ่อนบ่าง พนบว่า นักท่องเที่ยว พนบว่าพักค้างแรม 1 คืน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 48.15 พักค้างแรม 2 คืน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 พักค้างแรม 3 คืน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และพักค้างแรมมากกว่า 3 คืน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอนสเตย์

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอัธยาศัย ในครีของเจ้าบ้านและสมาชิก ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ชุมชน ด้านการบริหารของกลุ่มโอนสเตย์ และด้านการประชาสัมพันธ์ พนบว่า

2.1 ด้านที่พัก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านที่พักเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ลักษณะบ้านพักเป็นสัดส่วนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.30$) ที่พักที่นอนสะอาดและสวยงาม และราคาเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$ และ 3.96 ตามลำดับ) ส่วนห้องน้ำห้องส้วมคุณภาพดี เชิงแรงและมีคุณภาพดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านที่พัก

ด้านที่พัก	\bar{x}	S.D	ระดับ
ลักษณะบ้านพักเป็นสัดส่วน	4.30	0.768	มากที่สุด
ที่พักที่นอนสะอาดและสวยงาม	4.04	0.751	มาก
ห้องน้ำ ห้องส้วมคุณภาพดี เชิงแรงและมีคุณภาพดี	3.31	0.820	ปานกลาง
ราคาเหมาะสม	3.96	0.951	มาก
\bar{x}	3.91	0.823	มาก

2.2 ด้านอาหารและโภชนาการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านอาหารและโภชนาการเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ชนิด

ของอาหารและรสชาติ ความสะอาดของอาหารและภาชนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$ และ 3.78 ตามลำดับ) การกำจัดขยะและความสะอาดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านอาหารและโภชนาการ

ด้านอาหารและโภชนาการ	\bar{x}	S.D	ระดับ
ชนิดของอาหารและรสชาติ	4.30	0.571	มาก
ความสะอาดของอาหารและภาชนะ	3.78	0.839	มาก
การกำจัดขยะและความสะอาดโดยรวม	3.48	0.841	ปานกลาง
\bar{x}	3.86	0.750	มาก

2.3 ด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า การคุ้มครองไว้ให้สอดคล้องกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$ และ 3.76 ตามลำดับ) ส่วนการเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	\bar{x}	S.D	ระดับ
อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.76	0.725	มาก
การคุ้มครองไว้ให้สอดคล้องกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	3.98	0.812	มาก
การเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน	3.33	0.752	ปานกลาง
\bar{x}	3.69	0.763	มาก

2.4 ด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ความเป็นกันเองของเจ้าของบ้านและ

สามารถอธิบายในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$) ส่วนกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางค้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการค้านอัชญาศึกไมตรีของเจ้าของบ้าน และสามารถอธิบายในครัวเรือน

อัชญาศึกไมตรีของเจ้าของบ้านและสามารถอธิบายในครัวเรือน	\bar{x}	S.D	ระดับ
ความเป็นกันเองของเจ้าของบ้านและสามารถอธิบาย	4.59	0.599	มากที่สุด
กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางค้านวัฒนธรรม	3.93	0.821	มาก
\bar{x}	4.26	0.710	มาก

2.5 ด้านรายการนำเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านรายการนำเที่ยวเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และหากพิจารณาตามรายค้านพบว่า โปรแกรมการท่องเที่ยวนาสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$) ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) การประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านรายการนำเที่ยว

รายการนำเที่ยว	\bar{x}	S.D	ระดับ
โปรแกรมการท่องเที่ยวนาสนใจ	4.07	0.821	มาก
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	4.35	0.705	มาก
ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว	4.24	0.671	มาก
การประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	3.70	0.983	มาก
\bar{x}	4.09	0.795	มาก

2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) ความพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) ความสะอาดและการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43$) และป้ายบอกข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	S.D	ระดับ
ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.30	0.717	มาก
ความพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว	3.74	0.732	มาก
ความสะอาดและการจัดการขยะ	3.43	0.964	ปานกลาง
ป้ายบอกข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	3.54	0.926	มาก
\bar{x}	3.75	0.835	มาก

2.7 ด้านวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านวัฒนธรรม เช่น การทำบุญดักกนาตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านวัฒนธรรม

ด้านวัฒนธรรม	\bar{x}	S.D	ระดับ
วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น เช่น การทำบุญ ตักบาตร	4.19	0.729	มาก

2.8 ด้านผลิตภัณฑ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายน่าสนใจ ปริมาณเพียงพอและเหมาะสม สะดวกในการซื้อขาย และบ่ง

บอกรถึงความเป็นท้องถิ่น จัดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$ และ 3.69 ตามลำดับ) ส่วนสินค้ามีคุณภาพและราคาเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก

ด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก	\bar{x}	S.D	ระดับ
ด้านผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายน่าสนใจ	3.94	0.738	มาก
สินค้ามีคุณภาพและราคาเหมาะสม	3.44	0.769	ปานกลาง
ปริมาณเพียงพอเหมาะสม สะดวกในการซื้อขาย	3.69	0.722	มาก
บ่งบอกถึงความเป็นท้องถิ่น	3.69	0.823	มาก
\bar{x}	3.69	0.763	มาก

2.9 ด้านการบริหารงาน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านการบริหารงานเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า ความสะดวกในการซองที่พัก และการต้อนรับและบริการ จัดอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.20$) ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านการบริหารงาน

ด้านการบริหารงาน	\bar{x}	S.D	ระดับ
ความสะดวกในการซองที่พัก	4.20	0.737	มาก
การต้อนรับและการบริการ	4.20	0.810	มาก
\bar{x}	4.20	0.774	มาก

2.10 ด้านประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านประชาสัมพันธ์เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และหากพิจารณาตามรายด้านพบว่า แหล่งสืบค้นข้อมูลของที่พักอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) การจัดทำเอกสารແນະนำที่พักและติดตั้งป้ายบอกการเดินทางอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.56$ และ 3.07 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดบริการด้านประชาสัมพันธ์

ด้านประชาสัมพันธ์	\bar{x}	S.D	ระดับ
การจัดทำเอกสารแนะนำที่พัก	3.35	0.935	ปานกลาง
แหล่งศึกษาข้อมูลของที่พัก	3.56	0.691	มาก
ติดต่อป้ายบอกการเดินทาง	3.07	0.749	ปานกลาง
\bar{x}	3.33	0.792	ปานกลาง

จากการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแบรนด์โดยมีสัดเปอร์เซ็นต์ตามมาตรฐานทั้ง 10 ด้าน พบว่าในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยบสูงสุดคือด้านอัชญาศิป์ไมตรีของเจ้าของบ้านและสมิกในครัวเรือนส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านประชาสัมพันธ์ ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สรุปความพึงพอใจต่อการจัดบริการด้านที่พักแบรนทั้ง 10 ด้าน

ลำดับที่	รายการ	\bar{x}	ประเด็นความพึงพอใจ
1	ด้านที่พัก	3.91	มาก
2	ด้านอาหารและโภชนาการ	3.86	มาก
3	ด้านความปลอดภัย	3.69	มาก
4	ด้านอัชญาศิป์ไมตรีของเจ้าของบ้านและสมิกในครัวเรือน	4.26	มาก
5	ด้านรายการนำเที่ยว	4.09	มาก
6	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.75	มาก
7	ด้านวัฒนธรรม	4.19	มาก
8	ด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก	3.69	มาก
9	ด้านการบริหารงาน	4.20	มาก
10	ด้านประชาสัมพันธ์	3.33	ปานกลาง

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม พบร่วมกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักแรมยังโขนสเดชในอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม มีปัญหาและข้อเสนอแนะดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงปัญหาการเข้าพักแรมของนักท่องเที่ยว

ปัญหาของนักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับ
1.ห้องน้ำมีปริมาณไม่เพียงพอและไม่สะอาด	15	30.61	1
2.การติดต่อที่พักไม่สะดวก	3	6.12	5
3.การประชาสัมพันธ์น้อย	8	16.33	4
4.เวลาการคืนแสงสว่างน้อย	10	20.41	3
5.รถโดยสารที่เข้าถึงโขนสเดชไม่มี	2	4.08	6
6.ป้ายบอกทางมีจำนวนน้อย	11	22.45	2
รวม	49	100.00	-

จากการที่ 18 พบร่วมกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักแรมยังโขนสเดชในอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนใหญ่ประสบปัญหา ห้องน้ำมีปริมาณไม่เพียงพอและไม่สะอาด เป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.61 ป้ายบอกทางมีจำนวนน้อย เป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 22.45 เวลาการคืนแสงสว่างน้อย เป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 20.41 การประชาสัมพันธ์น้อย เป็นอันดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 16.33 การติดต่อที่พักไม่สะดวก เป็นอันดับ 5 คิดเป็นร้อยละ 6.12 และ อันดับสุดท้ายไม่มีรถโดยสารประจำทางที่สามารถเข้าถึงโขนสเดช คิดเป็นร้อยละ 4.08

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

1. ควรคูณในเรื่องของความสะอาดของห้องน้ำให้มากขึ้น รวมถึงการสร้างห้องน้ำเพิ่มเติมเพื่อรับนักท่องเที่ยวกรณีที่เข้ามาพร้อมๆ กัน

2. ควรให้มีผู้รับเรื่องในการจองที่พักเพิ่มเติม เพราะบางครั้งไม่สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้ หรือต้องติดต่อหลายครั้งกว่าจะได้ข้อมูลที่ต้องการ

3. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มเติม ประสานงานกับหน่วยงานทางราชการเพิ่มขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงข้อมูลในเว็บไซต์ให้น่าสนใจ

4. ที่พักโภมสเตย์บางแห่งอยู่ในพื้นที่ลึกและเปลี่ยว จึงควรเพิ่มในเรื่องของไฟส่องสว่างให้นากขึ้นเพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้น
5. การเดินทางมาซึ่งโภมสเตย์ค่อนข้างลำบาก เนื่องจากไม่มีรถประจำทางจึงต้องการให้มีการประสานงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ในกรณีที่ไม่นำรถบนต์ส่วนตัวมาเอง
6. ควรติดตั้งป้ายบอกทางเพิ่มเติม มีขนาดที่มองเห็นได้ง่ายและอยู่ในจุดที่สังเกตได้ไม่ห่างมากเกินไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการค่าเนินการจัดบริการที่พักแรมแบบโญมสเตย์ ตามมาตรฐานโญมสเตย์ไทย กรณีศึกษา อร่ำเกอบางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการค่าเนินงานจัดบริการที่พักแรมแบบโญมสเตย์ ในพื้นที่อร่ำเกอบางคนที่ จังหวัด สมุทรสงคราม 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการที่พัก แรมแบบโญมสเตย์ในพื้นที่อร่ำเกอบางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) ผู้ประกอบการเจ้าของโญมสเตย์ในพื้นที่อร่ำเกอบางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม จะใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) 2) กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเลือกเฉพาะนักท่องเที่ยว ชาวยาไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักแรมยังโญมสเตย์ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สถิติร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าเฉลี่ย (Mean)

มหาวิทยาลัยต่อไปนี้ ก้าวข้ามสู่สากล

สรุปผลการวิจัย

1. กระบวนการค่าเนินการจัดบริการที่พักแรมทั้ง 10 ด้าน

1.1 ด้านที่พักมีการค่าเนินการโดยใช้บ้านของตนเองในการจัดทำโญมสเตย์ มีการ ดูแลเรื่องความสะอาดพอสมควร จัดอุปกรณ์ที่จำเป็นไว้สำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ บริเวณบ้าน มีการจัดพื้นที่สำหรับบุนพักผ่อนไว้ให้บริการนักท่องเที่ยว

1.2 ด้านอาหารและโภชนาการยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของโญมสเตย์ เพราะ มีบางแห่งจัดซื้ออาหารมาไว้บริการนักท่องเที่ยว แต่ในบางที่จัดเตรียมอาหารให้นักท่องเที่ยวเอง โดยเน้นของที่มีในท้องถิ่นเป็นหลัก การคุ้มครองความสะอาดของห้องครัวและอุปกรณ์ในการ ประกอบอาหารก็ถือได้ว่าสะอาดพอสมควร

1.3 ด้านความปลอดภัยโญมสเตย์แต่ละแห่งจะมีการเตรียมความพร้อมในด้านความ ปลอดภัยขึ้นพื้นฐาน แต่ต้องเพิ่มเติมในส่วนของกรณีฉุกเฉินที่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากทาง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่ นักท่องเที่ยว

1.4 อัชญาศักดิ์ไม่ตรึงใจของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนนับได้ว่าเป็นจุดเด่นของการท่องเที่ยวแบบโอมสเตอร์ เพราะโอมสเตอร์แต่ละแห่งจะได้รับความพึงพอใจมากในเรื่องอัชญาศักดิ์ไม่ตรึงใจของบ้าน

1.5 รายการนำเที่ยวขึ้นไม่ถือเป็นจุดเด่นหรือจะใช้ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักแรม เพราะรายการนำเที่ยวของโอมสเตอร์แต่ละแห่งยังมีน้อยมาก

1.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือว่ามีความหลากหลายมาก ทั้งคลาน้ำ สวนผลไม้ วัด และแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์

1.7 ด้านวัฒนธรรม บังคงค่าธรรมชาติเชิงวัฒนธรรมในท้องถิ่น และการนำเสนอบ้านทรงไทยที่หาได้ยากในปัจจุบันมาจัดทำเป็นที่พักโอมสเตอร์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทำให้ได้เห็นถึงความเป็นไทยที่มีนานาน

1.8 ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ สินค้าท้องถิ่นมีความน่าสนใจ การนำเสนอทรัพยากรในท้องถิ่นมาทำให้เกิดมูลค่า และถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น ได้เป็นอย่างดี

1.9 การบริหารของกลุ่มโอมสเตอร์ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ต้องมีการรวมกลุ่มในการจัดทำโอมสเตอร์ แต่ถ้าหากจัดการกับปัญหาที่เกิดจากการรวมกลุ่มได้ ก็จะสามารถให้โอมสเตอร์ในพื้นที่ได้รับการตอบรับจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น

1.10 ด้านประชาสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่จะจัดทำเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานกับองค์กรต่างๆ ให้เข้ามาช่วยในการประชาสัมพันธ์มากขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักแรมยังโอมสเตอร์ในพื้นที่อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

2.1 การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.56 มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.59 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 46.30 มีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 35.19 มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.22 โดยส่วนใหญ่เลือกเข้าพักโอมสเตอร์ที่เคยเข้าพักมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ความสนใจที่ทำให้เลือกพักโอมสเตอร์คือ ความเงียบสงบ คิดเป็นร้อยละ 51.85 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาจากจังหวัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 59.26 การพักค้างแรมส่วนใหญ่จะพักเพียง 1 คืน คิดเป็นร้อยละ 48.15

2.2 การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรมแบบโอมสเตอร์ พบว่า ในทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอัชญาศักดิ์ไม่ตรึงใจของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

รองลงมาคือ ด้านการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ด้านวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ด้านรายการนำเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านที่พัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ด้านอาหารและโภชนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ด้านผลิตภัณฑ์ และของที่ระลึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และด้านที่นี่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ตารางที่ 17 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแบบไม่มีสเตบ์ในพื้นที่อำเภอ

นางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

รายการ	\bar{x}	ความหมาย
1.ด้านอัชญาคัย ในครึ่งองศาของบ้านและสามารถในครัวเรือน	4.26	มาก
2.ด้านการบริหารงาน	4.20	มาก
3.ด้านวัฒนธรรม	4.19	มาก
4.ด้านรายการนำเที่ยว	4.09	มาก
5.ด้านที่พัก	3.91	มาก
6.ด้านอาหารและโภชนาการ	3.86	มาก
7.ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.75	มาก
8.ด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก	3.69	มาก
9.ด้านความปลอดภัย	3.69	มาก
10.ด้านประชาสัมพันธ์	3.33	มาก

การอภิปรายผล

1. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ การวิเคราะห์ถึงความพึงพอใจเป็นการระบุและวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนในองค์ประกอบทั้ง 10 ด้าน ตามมาตรฐาน โอมสเตด์ คือ ด้านที่พัก สิ่งที่ควรปรับปรุงคือห้องน้ำห้องส้วมซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.31 ด้านอาหาร และโภชนาการ สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ การกำจัดยะและความสะอาดโดยรวม ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ด้านความปลอดภัย สิ่งที่ควรปรับปรุงคือการเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉิน ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 ด้านรายการนำเที่ยว สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ การประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ ความสะอาดและการกำจัดยะซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ กฎหมายของสินค้าและราคา มีค่าเฉลี่ย 3.44 และด้านการประชาสัมพันธ์ มีสิ่งที่ควรปรับปรุงคือ การดิดดิ้งป้ายบอกการเดินทาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.07 ดังนั้น การที่ระบุและวิเคราะห์ถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว ปัญหาและแนวทางในการแก้ไข มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ โอมสเตด์ ในพื้นที่อำเภอ榜กันที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

2. กระบวนการดำเนินการจัดบริการที่พักเรມแบบ โอมสเตด์ ของผู้ประกอบการในพื้นที่อำเภอ榜กันที่ จังหวัดสมุทรสงคราม ตามมาตรฐานทั้ง 10 ด้าน ของ โอมสเตด์นี้ จะเป็นการส่งเสริมให้ โอมสเตด์ ในท้องถิ่นสามารถพัฒนาให้เป็น โอมสเตด์ ที่มีมาตรฐาน เพื่อศักยภาพในการเดิบโดยองค์กร โอมสเตด์ ในท้องถิ่น ดังนั้นการที่จะทำให้ โอมสเตด์ สามารถพัฒนาไปได้จริงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่ยังไม่ได้มาตรฐาน เช่น ความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วม ที่ต้องมีการคุ้มครองความสะอาดอยู่เสมอ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องจัดเพิ่มเติมเพื่อคงความสนใจของนักท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มการรับรู้ให้นักท่องเที่ยวรู้จัก โอมสเตด์ และการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ รวมถึงส้านทางการเดินทางนายัง โอมสเตด์ ที่ต้องมีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิริยะ พงษ์มาและประจิต อรุณาร (2547 : 87) ที่ระบุว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวมีผลทางด้านบวกต่อเศรษฐกิจของประชาชน นักท่องเที่ยวมีส่วนทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเห็นและเรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวที่มาจากการท่องเที่ยวที่มีความสนุกสนาน จึงเป็นเหตุให้มูลค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติที่มีมูลค่าสูงขึ้น ทั้งนี้ทำให้ผู้นำมีความสนใจการพัฒนาชุมชนและมีความเข้มแข็งในการส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี วรรณฯ วงศ์ (2546 : 36) ได้กล่าวว่า โดยปกติแล้วการที่นักท่องเที่ยวตัดสินใจจะเดินทางไปยังบริเวณใด

บริเวณหนึ่งนั้น สิ่งหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ เรื่องความปลอดภัย เพราะด้านบริเวณไม่มีปัญหารือเรื่องความปลอดภัยเกิดขึ้นข้อมูลผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ลดลงด้วยกับจังหวัดข้าราชการ เสนอใจ (2548 : 53) ได้แก่ 1) การประชาสัมพันธ์ 2) การบริการต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ 3) ระยะทาง 4) ที่พัก 5) ความปลอดภัย 6) ร้านจำหน่ายอาหาร และ 7) สถานที่จำหน่ายของที่ระลึกต้องสอดคล้องกันและเหมาะสม กับรูปแบบของผลิตภัณฑ์และศักยภาพของธุรกิจ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากปัญหาของโอนสเตย์ในเรื่องของการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินงานนั้น ควรมีการจัดตั้งระบบการดำเนินงานแบบคณะกรรมการบริหารงาน เพื่อที่จะทำให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความโปร่งใสและเกิดการพัฒนาโอนสเตย์ในกลุ่มเพื่อรับความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว

2. ควรทำระบบใหม่ในเรื่องของการจองที่พักให้สะดวกมากขึ้น อาจจะฝึกอบรมสามารถให้ความรู้เรื่องให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งควรเพิ่มช่องทางการติดต่อทางอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นทางเลือกในการให้บริการ

3. ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ท้องถิ่น หรือประสานงานกับองค์กรทางภาครัฐมากขึ้น เส้นทางการเดินทางควรจัดทำเป็นที่เห็นได้ชัด ขนาดเหมาะสม

4. เพิ่มกิจกรรมของการท่องเที่ยวโดยการประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยว องค์กรในท้องถิ่นเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

5. การคุ้มครองในเรื่องความสะอาดเป็นสิ่งที่สำคัญ ผู้ประกอบการ โอนสเตย์ควรเอาใจใส่ คุ้มครองความสะอาดเป็นพิเศษ ทั้งในเรื่องอุปกรณ์เครื่องใช้ สภาพแวดล้อมในพื้นที่

6. เมื่อจากปัจจุบันปัญหาของอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้ง การคุ้มครองในเรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก การประสานงานกับหน่วยงานในท้องถิ่นเพื่อป้องกันเหตุร้ายจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำแบบสอบถามเพิ่มเติมในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ โดยเลือกศึกษาในช่วงเวลาที่แตกต่างกันตลอดทั้งปี เพื่อให้ผลการศึกษาเปรียบเทียบมีความชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย. ประชากรประจำปี [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 26 ตุลาคม

2552. เข้าถึงได้จาก http://www.dopa.go.th/stat/y_stat.html.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. “สรุปการสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง จัด Home stay อย่างไรไม่ให้ผิดทาง.” 25 พฤษภาคม 2544 ณ โรงแรมคิมเมอรัล กรุงเทพฯ. (อัคสำเนา)

คู่มือแนวทางการจัดการที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Bann Phak) Home Stay.

กรุงเทพมหานคร : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2545.

เกรียง ฐิติจำเริญพร. บ้านพักแรมไอมสเตอร์. จุดสาธารณะท่องเที่ยว, 2545.

ฉัตยาพร เสมอใจ. การจัดการและตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชีเอ็คยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2548.

ชิตาดา รินทร์พรหม และคณะ. “การศึกษาความขั้นเบื้องต้นของไอมสเตอร์ในอีสานได้.” สำนักงานกอง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขาวิชาศิลปะ

สนับสนุนการวิจัย, 2550.
ฐิติพร ฐิติจำเริญพร และคณะ. “การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรูปแบบไอมสเตอร์ในบริบทของนักท่องเที่ยวและชุมชน ระยะที่ 2.” สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549.

พิชาก ณัฐเจริญลักษณ์. “การจัดการธุรกิจไอมสเตอร์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่.”

การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารูปศาสตร์การเมือง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

เคลินิกส์, 1 กันยายน 2552.

ธนาวรรณ แสงสุวรรณ และคณะ. การจัดการการตลาด. กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน, 2547.

นิคม จาญณี. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไอ.เอ.ส.พรีนดิ้ง เฮ้าส์, 2544.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ช.พ.บุ๊ค สแควร์, 2548.

พชร พิพัฒน์ โยธพงศ์. “การจัดการแหล่งพักอาศัยแบบไอมสเตอร์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา หมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโภก โภก อำเภอภูมิราษฎร์ จังหวัดกาฬสินธ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาคหพัฒนาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

นพีวรรณ ตัน ไทย. “พฤติกรรมการให้บริการของเจ้าหน้าที่กองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาต่อประชาชนผู้มาติดต่อ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

นธรศ ปราบไพรี. “โอมสเดย์กับการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.” ชุดสารการท่องเที่ยว, 2544. วรรณฯ วงศ์วารินทร์. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

วีระพล ทองนา และประจeda อํามนาจ. รายงานผลการวิจัยที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อประชาชนในพื้นที่ คำนบแม่ริม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2547.

วุฒิชาติ สุนทรสมัย และเกศрин อิ่มเล็ก. “การศึกษาคุณภาพการบริการที่พักแรมแบบโอมสเดย์ ของภาคตะวันออก : การพัฒนาศักยภาพความเข้มแข็ง ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว.” คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.

ศุภลักษณ์ อัครากร. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : หจก. โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา, 2547.

สงวน สิงห์เดชอรุณ. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพมหานคร : อักษราพิพัฒน์, 2529.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิชย์, 2521. สร้อยศรีระกุล (ศิวะนันท์) อรรถนาณ. พฤติกรรมองค์กร : ทฤษฎีและการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. มาตรฐานโอมสเดย์ไทย Homestay Standard Thailand พ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

สุรจิต ชิรเวชย์. คนเมือง. สมุทรสงคราม : หอการค้าจังหวัดสมุทรสงคราม, 2548.

เสกสรรค์ นาควงศ์. โอมสเดย์ร่วงประเมิน เหตุจะลื้น ส่วนไม่สะอาด ขาดการนีส่วนร่วม [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน 2552. เข้าถึงได้จาก http://www.thaisarn.com/th/news_reader.php?newsid=427346.

อาจารม อาจแสง. “ศักยภาพการพัฒนาที่อยู่อาศัยรูปแบบโถมสเตบ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมะ การ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ภาษาอังกฤษ

Abraham H. Maslow. Motivation Personality. 2nd ed. New York : Harper & Row Publishing Inc, 1970.

Barelon, B. & Steiner, G.A. Human Behavior. New York : Harcourt, Brance and World Inc, 1964.

Fridgen, J.D. Dimension of Tourism. New York : Educational Institute of the American Hotel & Motel Association, 1991.

Lunenburg, F.C. & Ornstein, A.C. Education Administration : Concepts and Practices. 2nd ed. Belmont, CA : Wadsworth Publishing, 2000.
McCormick, E.J. & Ilgen, D.R. Industrial psychology. 7th cd. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1980.

Powell. D.H. Understanding Human Adjustment : Normal Adaptation Through the Life Cycle Boston. MA. : Little Brown, 1980.

Wolman, B.B. Dictionary of Behavioral Science Boston, MA : PWS-Kent, 1978.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก
ข้อมูลเบื้องต้นโอนสเตย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงขลา

1. บ้านปลายคลองไทรโอมสเตย์

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อโอมสเตย์ บ้านปลายคลองไทรโอมสเตย์

ชื่อเจ้าของบ้าน คุณสมบูรณ์ จันทร์พิภพ
สมาชิกในบ้าน จำนวน 3 คน

เพศ ชาย อายุ - ปี สถานภาพ สมรส

อาชีพ สวนผลไม้ เพาะเลี้ยงก็จำหน่าย

ที่อยู่ 11 หมู่ 8 ตำบล ท่าบางพรม อำเภอบางคนที จ.สมุทรสงคราม
การคมนาคม ทางน้ำ-ทางบก

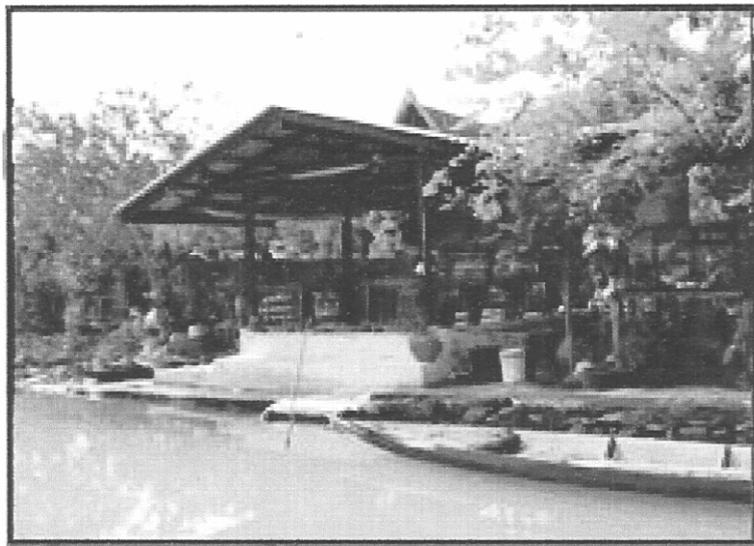
ข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้ไผ่คุณสูง มีห้องโถงที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 10-15 คน ห้องที่กันเป็นสัดส่วน 2 ห้อง สามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 4-7 คน มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน ไว้สำหรับพกพาตอนรับประทานอาหารห้องครัว คิดค่าน้ำริการสำหรับที่พักห้องธรรมและอาหาร 1 มื้อ 300 บาท และสำหรับห้องแอร์และอาหาร 1 มื้อ 400 บาท

ส่วนกิจกรรมทาง โอมสเตย์ ได้มีการจัดไว้ คือนั่งเรือชมหิ่งห้อย พายเรือชมสวนผลไม้ ว่ายน้ำในคลอง ทำการทำสวนผลไม้ เช่น ลิ้นจี่ ส้มโอ จีจกรายาน มีกิจกรรมเสริมคือ ตักบาตร หรือทำบุญตามวัด มีบริการจัดเรือไว้ให้ทุกที่ต้องการนั่งเรือชมบรรยากาศ

ภาพที่ 1 ป้ายแสดงที่ตั้งบ้านปลายคลองไทรโอมสเตย์

ภาพที่ 2 ศาลาเริมน้ำบ้านปลายคลองไทรโภมสเตย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนอิชิกาวี

ภาพที่ 3 ห้องโถงบ้านปลายคลองไทรโภมสเตย์

2. กำนันหวานโอมสเตย์

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อโอมสเตย์ กำนันหวานโอมสเตย์

ชื่อเจ้าของบ้าน คุณ แก้วใจ พรหมเกษ

สมาชิกในบ้าน จำนวน 6 คน

เพศ หญิง อายุ - ปี สถานภาพ สมรส

อาชีพ ขายขนมตามตลาด ลิ้นจี่ และทำสวน ผลไม้ (สามีรับราชการครู)

ที่อยู่ 25 หมู่ 4 ตำบล ท่าบางพรม อำเภอบางคนที จ.สมุทรสงคราม

การคมนาคม ทางน้ำ-ทางบก

ข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้ทรงไทยประยุกต์ สองชั้น มีห้องโถงที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 20 คน ห้องที่กันเป็นสัดส่วนสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ 4-7 คนและมีบ้านพักชั้นเดียวหนึ่งหลังที่แยกออกมาพักได้ประมาณ 4 คน รวมแล้วสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากประมาณ 30 คนต่อครั้งและ มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้าน ไว้สำหรับพักผ่อน รับประทานอาหารห้องครัว กิดก่อการสำหรับค่าอาหารและค่าห้อง ค่าห้องละ 300-400 บาท มีบริการทั้งห้องแอร์ และห้องพัดลม

ส่วนกิจกรรมทางโอมสเตย์ได้มีการจัดไว้ คือคูหิ่งห้อบ ชมสวนผลไม้ หรือผู้ที่ต้องการตักบาตร หรือทำบุญตามวัฒนธรรมที่มีการจัดชุดสำหรับทำบุญไว้ให้ มีการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายในจังหวัด การจัดรถ/เรือไว้ให้เช่า

การจัดการด้านการตลาดได้จัดประชาสัมพันธ์ผ่าน Website

ภาพที่ 4 ป้ายแสดงที่ตั้งก้าน้ำหวานโรมสเตย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนอิชิกาวี

ภาพที่ 5 บ้านก้าน้ำหวานโรมสเตย

ภาพที่ 6 บริเวณชั้น 2 ของบ้านกำนันหลวงโญมสเตย์

3. บ้านสวนโน因เวชพันธ์โญมสเตย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวตขึ้นศิริ

ชื่อบ้าน
ชื่อโญมสเตย์ บ้านสวนโน因เวชพันธ์โญมสเตย์

ชื่อเจ้าของบ้าน อาจารย์บุญเดิม โน因เวชพันธ์

สามาชิกในบ้าน จำนวน 5 คน

เพศ ชาย อายุ 81 ปี สถานภาพ สมรส

อาชีพ เกษตรกรอาชีวกรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน ของตนเอง
ที่อยู่ 3 หมู่ 3 ตำบล บ่ายแพง อำเภอบางคนที จังหวัดนราธิวาส

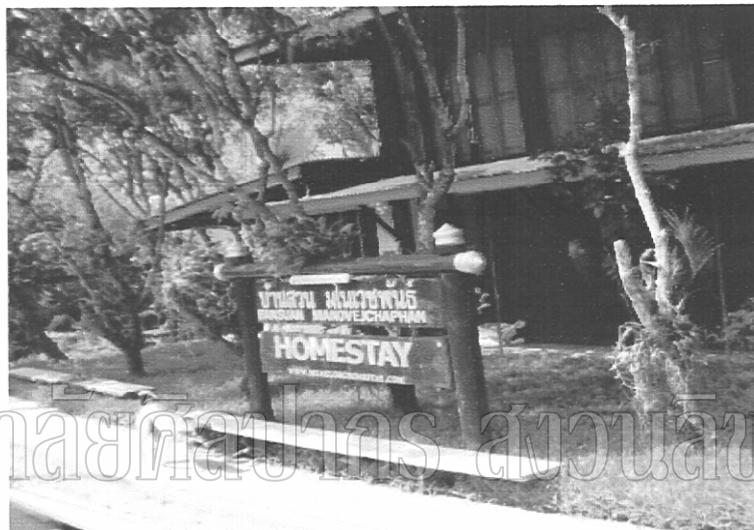
ข้อมูลเกี่ยวกับที่พักอาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านทรงไทยสองชั้น และมีห้องพักขนาดใหญ่ 1 ห้อง มีห้องพักชั้นล่างจำนวน 6 ห้อง และห้องโถง 1 ห้อง มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านไว้สำหรับพักผ่อน รับประทานอาหาร ห้องพระ ห้องครัว และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวมากสุด 150 คนต่อครั้งการให้บริการ ของเจ้าของบ้านแก่นักท่องเที่ยว อาหาร 2 มื้อ (เช้า/เย็น) ท่านละ 100 บาท ห้องพักพัดลม ท่านละ 200 บาท/คืน ห้องพักปรับอากาศ ท่านละ 300 บาท/คืน

กิจกรรมภายในบ้านที่จัดให้แก่นักท่องเที่ยว คือ นั่งเรือไปตลาดน้ำอัมพวา ดูหิ่งห้อย ชมสวนสมุนไพร จัดกริyan ชมการสาธิตการทำมะม่วงอกฤดูกาล ช่วงเวลาที่ไม่มีนักท่องเที่ยว คือ

ทำสวนสมุนไพร ปลูกผักปลอดสารพิษ ทำน้ำสมุนไพร ส่วนร่วมในกิจกรรมและการดำเนินงานการท่องเที่ยวอนุชุมชน คือ ให้คำแนะนำให้ความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศไทย ข่ายอนุรักษ์พื้นที่สีเขียว

ในด้านการจัดการด้านต่างๆ เช่น การจัดการด้านการตลาด โดย ประชาสัมพันธ์โดยการผ่านหน้า Web โดยเป็นศูนย์สนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมไทย กิจกรรมค่าย ประชุม สัมมนา งานเลี้ยง ทำ CRM กับส่วนราชการ การศึกษาสำหรับหน่วยงานด้านสภาพแวดล้อม

มหาวิทยาลัยท้องถิ่น ลพบุรีสิตารี

ภาพที่ 7 ป้ายแสดงที่ตั้งบ้านสวน โนเวชั่น homestay

ภาพที่ 8 บริเวณชั้นล่างบ้านสวน โนเวชั่น homestay

ภาพที่ 9 ศาลาเริมน้ำบ้านสวนมโนเพชรพันธ์โขมสเดช

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาควิชานวัตกรรม
และสื่อสารองค์ความรู้

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงขลา

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อมาตรฐานการจัดการที่พักแรมโอมสเตอร์

ในอำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อมาตรฐานการจัดการที่พักแรม โอมสเตอร์ ในอำเภอบางกอกที่ จังหวัดสมุทรสงคราม นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดบริการที่พักแรม ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านความปลอดภัย ด้านอัثار 역사ศิลป์ ไม่เครื่องเข้าบ้านและสมาร์ทโฟน ด้านรายการนำเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการบริหารงาน และด้านการประชาสัมพันธ์

2.แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เพื่อทราบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างและประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาร์ชีฟ รายได้ ภูมิลำเนา การได้รับข้อมูลข่าวสาร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้จัดข้อมูลทำนมา ณ โอกาส

น.ส.สุภาวดี จริวัฒนา กิตติ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อมาตรฐานการจัดการที่พักแรมโภณสเดย์

ในอําเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1.เพศ

ชาย หญิง

2.อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปีขึ้นไป

3.การศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
☐ อนุปริญญา / ปวส.	☐ ปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4.อาชีพ

☐ นักเรียน / นักศึกษา	☐ เมีย / ภรรยา	☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ราชการ / รัฐวิสาหกิจ	☐ รับจำนำ	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

5.รายได้

☐ ต่ำกว่า 5,001 บาท	☐ 5,001-10,000 บาท	☐ 10,001-15,000 บาท
☐ 15,001-20,000 บาท	☐ 20,001-25,000 บาท	☐ 25,001-30,000 บาท
☐ 30,001 บาทขึ้นไป		

6.ท่านเดินทางมาพักโภณสเดย์แห่งนี้หรือไม่

เดิน ไม่เดิน

7.ความสนใจที่ทำให้ท่านเลือกพักโภณสเดย์

☐ เดินทางสะดวก	☐ การส่งเสริมการตลาด
☐ ค่าใช้จ่ายสมเหตุผล	☐ ความเงียบสงบ
☐ ความปลอดภัย	☐ กิจกรรมระหว่างที่พักโภณสเดย์ / รีสอร์ฟ
☐ บริการประทับใจ	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8.ท่านเดินทางมาจากจังหวัดใด

จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดอื่นๆ โปรดระบุ.....

9.การมาท่องเที่ยวท่านพักค้างแรมกี่คืน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ 10 ด้าน

คำศัพท์ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง □ โดยมีเกณฑ์ในการวัดดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว				
		5	4	3	2	1
ด้านที่พัก						
1	ลักษณะบ้านพักเป็นสัดส่วน					
2	ที่พักที่นอนสะดวกและสบาย					
3	ห้องน้ำ ห้องส้วม คุณสะอาด แข็งแรงและมีคุณภาพ					
4	ราคาน่าสนใจ					
ด้านอาหารและโภชนาการ						
5	ชนิดของอาหารและรสชาติ					
6	ความสะอาดของอาหารและภาชนะ					
7	การทำจัดเบอะและความสะอาดโดยรวม					
ด้านความปลอดภัย						
8	อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น					
9	การดูแลเอาใจใส่ต่อความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยว					
10	การเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน					
อักษรสำคัญไม้คริบของเจ้าบ้านและสามารถใช้ในครัวเรือน						
11	ความเป็นกันเองของเจ้าของบ้านและสามารถใช้					
12	กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรม					
รายการนำเที่ยว						
13	โปรแกรมการท่องเที่ยวนำเสนอ					
14	การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ					
15	ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว					
16	การประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ					

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว				
		5	4	3	2	1
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
17	ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว					
18	ความพร้อมด้านการรองรับนักท่องเที่ยว					
19	ความสะอาดและการจัดการขยะ					
20	ป้ายบอกชื่อหมู่บ้านนำสถานที่ท่องเที่ยว					
ด้านวัฒนธรรม						
21	วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น การทำนุญตากบาร					
ด้านผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก						
22	ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย น่าสนใจ					
23	สินค้าคุณภาพและราคาเหมาะสม					
24	ปริมาณเพียงพอเหมาะสม สะดวกในการซื้อขาย					
25	บ่งบอกถึงความเป็นท้องถิ่น					
ด้านการบริการงาน						
26	ความสะดวกในการที่พัก					
27	การต้อนรับและการบริการ					
ด้านประชาสัมพันธ์						
28	จัดทำเอกสารแนะนำที่พัก					
29	แหล่งสืบค้นข้อมูลของที่พัก					
30	ติดตั้งป้ายบอกการเดินทาง					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำรีวิว โปรดให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดที่พักโภนเสตบ์และรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยว

1. ท่านมีความมุ่งหวังอย่างไร ในการมาเที่ยวแบบโภนเสตบ์

.....

.....

.....

2. ท่านมีปัญหาหรืออุปสรรคในการท่องเที่ยวครั้งนี้หรือไม่

.....

.....

.....

3. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญญารักษ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวสุดาวัลย์ จริวัฒนาภิคติ
 ที่อยู่ 142/2 หมู่ 1 ตำบลบางขันแทก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม 75000
 ที่ทำงาน บริษัท เอส.เค.อีเลคทริค ไลท์ติ้ง จำกัด 16/1 หมู่ 9 ถนนแม่ริม-แม่สาย ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 57120 โทรศัพท์ 02-5033844-5

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาปริญญาบัตรธุรกิจบัญชี
 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สถาบันราชภัฏธนบุรี
 พ.ศ. 2551 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
 การสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสวนจันทร์ นครปฐม

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2547 - 2549 เจ้าหน้าที่ประสานงานขาย บริษัท คอมเพกโนโลยี จำกัด กรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2550 - ปัจจุบัน ฝ่ายบัญชี บริษัท เอส.เค.อีเลคทริค ไลท์ติ้ง จำกัด นนทบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนจันทร์